

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES)
2016/1036**

(2016. gada 8. jūnijs)

**par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas
nav Eiropas Savienības dalībvalstis**

(kodifikācija)

1. pants

Principi

1. Antidempinga maksājumu var piemērot visiem izstrādājumiem par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Savienībā rada kaitējumu.

2. Izstrādājumu uzskata par dempinga izstrādājumu, ja to eksportē uz Savienību par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīga izstrādājuma cenu.

3. Eksportētājvalsts parasti ir izcelsmes valsts. Tā tomēr var būt arī starpniekvalsts, izņemot gadījumus, kad, piemēram, izstrādājumi tiek tikai sūtīti caur šo valsti vai arī attiecīgie izstrādājumi šajā valstī netiek ražoti, vai arī šajā valstī nav, ar ko salīdzināt šo to cenu.

4. Šajā regulā “līdzīgs izstrādājums ir” ir izstrādājums, kas ir identisks, tas ir, visos aspektos vienāds ar attiecīgo izstrādājumu, vai arī, ja šāda izstrādājuma nav, citu izstrādājumu, kura īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgā izstrādājuma īpašībām, kaut arī tie nav identiski visos aspektos.

2. pants

Dempinga konstatēšana

A. NORMĀLĀ VĒRTĪBA

1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

Taču gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu izstrādājumu, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.

Cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par kompensāciju mehānismu, nedrīkst uzskatīt par parastajās tirdzniecības operācijās izmantojamām cenām un nedrīkst izmantot, lai noteiktu normālo vērtību, ja vien nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē.

▼B

Lai noteiktu, vai divas puses ir saistītas, var ņemt vērā saistīto pušu definīciju, kas izklāstīta Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 ⁽¹⁾ 127. pantā.

2. Lai noteiktu normālo vērtību, parasti izmanto pašmāju patēriņam paredzēta līdzīga izstrādājuma pārdošanas apjomu, ja tas veido 5 % vai vairāk no attiecīgā izstrādājuma pārdošanas apjoma Savienībā. Taču var izmantot arī mazākus pārdošanas apjomus, ja, piemēram, noteiktās cenas uzskata par raksturīgām attiecīgajam tirgum.

3. Ja parastajās tirdzniecības operācijās nav identiska izstrādājuma noiets vai tas ir nepietiekams, vai arī konkrētā tirgus situācija neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, identiskā izstrādājuma normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām izstrādājuma izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā, kā arī peļņa, vai arī pamatojoties uz parastajās tirdzniecības operācijās izmantotajām eksporta cenām, eksportējot izstrādājumu uz atbilstīgu trešo valsti, ar noteikumu, ka šīs cenas ir reprezentatīvas cenas.

Var uzskatīt, ka attiecīgajam izstrādājumam pirmās daļas nozīmē ir īpaša tirgus situācija, *inter alia*, ja cenas ir mākslīgi pazeminātas, ja notiek ievērojama bartera tirdzniecība vai ja ir noslēgti nekomerciāli pārstrādes nolīgumi.

4. Līdzīga izstrādājuma pārdošanu eksportētājvalsts pašmāju tirgū vai eksportētās preces pārdošanu trešā valstī par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības ražošanas izmaksām (nemainīgajām un mainīgajām), kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas, cenas dēļ var neuzskatīt par parastām tirdzniecības operācijām un var neņemt vērā, nosakot normālo vērtību, tikai tādos gadījumos, ja ir konstatēts, ka šāda pārdošana notiek ievērojamos apjomos ilgākā laikposmā, turklāt par cenām, kas neļauj segt izmaksas saprātīgā laikposmā.

Ja cenas, kas pārdošanas brīdī ir zemākas par izmaksām, pārsniedz vidējās svērtās izmaksas izmeklēšanas laikā, uzskata, ka šādas cenas paredz izmaksu segšanu saprātīgā laikposmā.

Par ilgāku laikposmu parasti uzskata vienu gadu, bet tas nekādā gadījumā nav mazāks par sešiem mēnešiem, un uzskata, ka šādā laikposmā izstrādājumu pārdod ievērojamos apjomos par cenu, kas ir zemāka par vienas vienības izmaksām, ja nosaka, ka vidējā svērtā pārdošanas cena ir zemāka par vidējām svērtajām vienas vienības izmaksām vai ka noiets, pārdodot izstrādājumu par cenu, kas ir zemāka par vienas vienības izmaksām, ir vismaz 20 % no pārdošanas apjoma, ko izmanto, lai noteiktu normālo vērtību.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 343, 29.12.2015., 558. lpp.).

▼B

5. Izmaksas parasti aprēķina, pamatojoties uz izmeklēšanai pakļautās puses saglabāto dokumentāciju, ar noteikumu, ka šāda dokumentācija ir saskaņā ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem attiecīgajā valstī un ka ir parādīts, ka dokumentācija pieņemami atspoguļo ar ražošanu un attiecīgā izstrādājuma pārdošanu saistītās izmaksas.

Ja izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, nav pienācīgi atspoguļotas attiecīgās puses pierakstos, tās koriģē vai nosaka, pamatojoties uz citu tās pašas valsts ražotāju vai eksportētāju izmaksām vai arī, ja tāda informācija nav pieejama vai izmantojama, uz citiem pamatotiem apsvērumiem, iekļaujot informāciju, kas iegūta no citiem reprezentatīviem tirgiem.

Tiek aplūkoti iesniegtie pierādījumi par izmaksu pienācīgu sadali ar noteikumu, ka ir parādīta šāda sadalījuma izmantošana vēsturiskā aspektā. Ja trūkst piemērotākas metodes, priekšroku dod izmaksu sadalei, pamatojoties uz apgrozījumu. Izmaksas attiecīgi koriģē, ņemot vērā tos vienreizējos izmaksu posteņus, kas attiecas uz ražošanu nākotnē un/vai konkrētajā brīdī, ja vien tas jau nav atspoguļots izmaksu sadalē saskaņā ar šo daļu.

Ja kādā izmaksu segšanas laikposmā uz izmaksām atstāj ietekmi jaunas materiāli tehniskās bāzes izmantošana ražošanā, kurai ir nepieciešami ievērojami papildu ieguldījumi, vai arī zemi jaudas izmantošanas līmeņi, kam par iemeslu ir uzņēmuma darbības uzsākšana, kura notiek izmeklēšanas laikā vai tā daļā, saskaņā ar iepriekšminētajiem sadales noteikumiem šāda posma beigās piemēro uzņēmuma darbības uzsākšanas posma vidējās izmaksas, un attiecīgajā laikposmā tās šādā apmērā iekļauj 4. punkta otrajā daļā minētajās vidējās svērtajās izmaksās. Uzņēmuma darbības uzsākšanas posma ilgumu nosaka, ņemot vērā attiecīgā ražotāja vai eksportētāja apstākļus, bet tas nedrīkst pārsniegt izmaksu segšanas laikposmam atbilstīgu sākumposmu. Lai koriģētu izmeklēšanas laikā piemērojamās izmaksas, ņem vērā informāciju par uzņēmuma darbības uzsākšanas posmu, kas pārsniedz šo laikposmu, ja to iesniedz pirms pārbaudes apmeklējumiem un trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas.

6. Pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu, kā arī peļņas summas balstās uz faktiskajiem datiem par līdzīga izstrādājuma ražošanu un pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās, ko veic izmeklēšanai pakļautais eksportētājs vai ražotājs. Ja, pamatojoties uz šo, šādas summas nav iespējams noteikt, tās var noteikt, pamatojoties uz:

- a) vidējam svērtajām faktiskajām summām, kas ir konstatētas citiem izmeklēšanai pakļautajiem eksportētājiem vai ražotājiem, kas nodarbojas ar līdzīga izstrādājuma ražošanu un pārdošanu izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- b) faktiskajām summām, ko piemēro tās pašas vispārīgās preču kategorijas ražošanai un pārdošanai parastajās tirdzniecības operācijās, kuras veic attiecīgais eksportētājs vai ražotājs izcelsmes valsts iekšējā tirgū;

▼B

- c) jebkurām citām saprātīgām metodēm ar noteikumu, ka šādi noteiktā peļņas summa nepārsniedz peļņu, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tajā pašā vispārīgajā kategorijā ietilpstošos izstrādājumus izcelsmes valsts iekšējā tirgū.

▼M1

- 6.a a) Ja, piemērojot šīs regulas šo vai kādu citu būtisku noteikumu, tiek konstatēts, ka nav pareizi izmantot iekšzemes cenas un izmaksas eksportētājvalstī, jo minētajā valstī pastāv nozīmīgi kropļojumi b) apakšpunkta nozīmē, normālo vērtību nosaka, pamatojoties tikai un vienīgi uz ražošanas un pārdošanas izmaksām, kas atspoguļo neizkropļotas cenas vai atsaucēs vērtības, saskaņā ar turpmāk minētajiem noteikumiem.

Šim nolūkam Komisija var izmantot avotus, kas ietver:

- atbilstošas ražošanas un pārdošanas izmaksas attiecīgā reprezentatīvā valstī ar līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni, kāds ir eksportētājvalstī, ar noteikumu, ka ir viegli pieejami attiecīgie dati; ja ir vairāk par vienu šādu valsti, priekšroku attiecīgā gadījumā dod valstīm ar atbilstoša līmeņa sociālo un vides aizsardzību,
- ja Komisija to uzskata par atbilstīgu – neizkropļotas starptautiskās cenas, izmaksas vai atsaucēs vērtības, vai
- iekšzemes izmaksas, bet tikai tādā mērā, ciktāl, pamatojoties uz precīziem un atbilstīgiem pierādījumiem, ir nešaubīgi noteikts, ka tās nav izkropļotas, arī saskaņā ar c) apakšpunkta noteikumiem par ieinteresētajām pusēm.

Neskarot 17. pantu, minēto novērtējumu veic atsevišķi par katru eksportētāju un ražotāju.

Saliktā normālā vērtība ietver neizkropļotas un samērīgas administratīvās, pārdošanas un vispārējās izmaksas un peļņu;

- b) nozīmīgi kropļojumi ir kropļojumi, kas rodas, ja paziņotās cenas vai izmaksas, arī izejvielu un enerģijas izmaksas, nav noteiktas brīvā tirgus spēku ietekmē, jo tās ietekmē būtiska valdības iejaukšanās. Novērtējot to, vai pastāv nozīmīgi kropļojumi, ņem vērā, *inter alia*, iespējamo ietekmi, kas var būt vienam vai vairākiem no turpmāk minētajiem faktoriem:
- attiecīgajā tirgū lielā mērā darbojas uzņēmumi, kuri pieder eksportētājvalsts iestādēm vai kuru darbību tās kontrolē, stratēģiski uzrauga vai sniedz tiem norādes,
  - valsts ir pārstāvēta uzņēmumos un tādējādi var iejaukties jautājumos par cenām vai izmaksām,
  - diskriminējoša valsts politika vai pasākumi, kuros priekšroka tiek dota iekšzemes piegādātājiem vai kuri kaut kā citādi ietekmē brīvā tirgus spēkus,

▼ M1

- bankrota tiesību, uzņēmējdarbības tiesību vai īpašuma tiesību trūkums, diskriminējoša piemērošana vai neatbilstīga izpilde,

  - izkropļotas algu izmaksas,

  - piekļuve finansējumam, ko piešķir iestādes, kuras īsteno valsts politikas mērķus vai kuru darbība citādi ir atkarīga no valsts;
- c) ja Komisijai ir pamatotas norādes par to, ka konkrētā valstī vai minētās valsts konkrētā nozarē, iespējams, pastāv nozīmīgi kropļojumi, kas minēti b) apakšpunktā, un attiecīgā gadījumā – šīs regulas efektīvas piemērošanas nolūkā Komisija izstrādā, publisko un regulāri atjaunina ziņojumu par b) apakšpunktā minētajiem tirgus apstākļiem minētajā valstī vai nozarē. Šādus ziņojumus un pierādījumus, uz kuriem tie ir balstīti, pievieno ikvienai izmeklēšanas lietai saistībā ar konkrēto valsti vai nozari. Ieinteresētajām pusēm ir pietiekama iespēja atspēkot, papildināt, izteikt piezīmes un atsaukties uz ziņojumu un pierādījumiem, uz kuriem tas ir balstīts, ikvienā izmeklēšanā, kurā izmanto šādu ziņojumu vai pierādījumus. Novērtējot to, vai pastāv nozīmīgi kropļojumi, Komisija ņem vērā visus izmeklēšanas lietas materiālos iekļautos būtiskos pierādījumus;
- d) iesniedzot sūdzību saskaņā ar 5. pantu vai pārskatīšanas pieprasījumu saskaņā ar 11. pantu, Savienības ražošanas nozare var atsaukties uz pierādījumiem, kas iekļauti šā punkta c) apakšpunktā minētajā ziņojumā, ja tie atbilst pierādījumu standartam saskaņā ar 5. panta 9. punktu, lai pamatotu normālās vērtības aprēķināšanu;
- e) ja Komisija konstatē, ka saskaņā ar 5. panta 9. punktu ir pietiekami pierādījumi par nozīmīgiem kropļojumiem šā punkta b) apakšpunkta nozīmē, un nolemj uz šā pamata sākt izmeklēšanu, tas tiek konkrēti norādīts paziņojumā par izmeklēšanas sākšanu. Komisija vāc datus, kas nepieciešami normālās vērtības aprēķināšanai saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu.

Tūlīt pēc izmeklēšanas sākšanas tajā iesaistītās puses tiek informētas par attiecīgajiem avotiem, ko Komisija plāno izmantot normālās vērtības noteikšanai saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu, un tām atvēl 10 dienas piezīmju izteikšanai. Minētajam nolūkam ieinteresētajām pusēm piešķir piekļuvi lietas materiāliem, kas ietver visus pierādījumus, uz kuriem atsaucas izmeklēšanas iestāde, neskarot 19. pantu. Jebkādi pierādījumi par nozīmīgiem kropļojumiem var tikt ņemti vērā vienīgi tad, ja tos iespējams izmeklēšanas laikā savlaicīgi pārbaudīt saskaņā ar 6. panta 8. punktu.

▼ M1

7. Attiecībā uz importu no valstīm, kuras izmeklēšanas sākšanas dienā nav PTO dalībvalstis un ir minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/755⁽¹⁾ I pielikumā, normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā attiecīgā reprezentatīvā valstī vai pārdošanas cenu no šādas trešās valsts uz citām valstīm, tostarp Savienību, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu vērtību, tostarp cenu, kas faktiski samaksāta vai maksājama Savienībā par līdzīgo izstrādājumu, vajadzības gadījumā to atbilstīgi koriģējot, lai ietvertu samērīgu peļņas procentu.

Attiecīgu reprezentatīvo valsti izvēlas pieņemamā veidā, pievēršot īpašu uzmanību jebkādi ticamai informācijai, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā, un jo īpaši vismaz viena eksportētāja un ražotāja sadarbībai minētajā valstī. Ja ir vairāk par vienu šādu valsti, priekšroku attiecīgā gadījumā dod valstīm ar atbilstoša līmeņa sociālo un vides aizsardzību. Tāpat ņem vērā arī terminus. Ja nepieciešams, izmanto attiecīgu reprezentatīvo valsti, kurā veic tādu pašu izmeklēšanu.

Tūlīt pēc izmeklēšanas sākšanas tajā iesaistītās puses tiek informētas par izvēlēto valsti, un tām atvēl 10 dienas piezīmju izteikšanai.

▼ B**B. EKSPORTA CENA**

8. Eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par izstrādājumu, kuru eksportētājvalsts eksportē uz Savienību pārdošanai.

9. Gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētos izstrādājumus pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, ja izstrādājumi netiek pārdoti tālāk neatkarīgam pircējam vai tie tiek tālāk pārdoti tādā stāvoklī, kādā tika importēti.

Lai noteiktu drošu eksporta cenu, šādos gadījumos Savienības robežas līmenī tiek koriģētas visas izmaksas, tostarp maksājumi un nodokļi, kas rodas laikā starp importēšanu un tālāku pārdošanu, kā arī uzkrātā peļņa.

Koriģējamie posteņi ietver visas tās izmaksas, kas parasti rodas importētājam, bet ko nomaksā kāda puse vai nu Savienībā, vai ārpus tās, un kura ir saistīta ar importētāju vai eksportētāju vai kura ir vienojusies ar eksportētāju vai importētāju par kompensāciju mehānismu, ietverot parastās transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksas un papildizmaksas, muitas nodokļus, visus antidempinga maksājumus un citus nodokļus, kas jāmaksā importētājvalstī par preču importu vai pārdošanu, un saprātīgu daļu par pārdošanas, vispārējām un administratīvām izmaksām un peļņu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/755 (2015. gada 29. aprīlis) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (OV L 123, 19.5.2015., 33. lpp.).

▼B**C. SALĪDZINĀŠANA**

10. Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārklāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni. Ja izpilda konkrētos nosacījumus, var koriģēt šādus faktorus.

a) Fiziskās īpašības

Korekciju izdara, ņemot vērā attiecīgo izstrādājumu fizisko īpašību atšķirības. Korekcijas pakāpe atbilst konkrētās atšķirības tirgus vērtības saprātīgam novērtējumam.

b) Importa maksājumi un netiešie nodokļi

Normālo vērtību koriģē, ņemot vērā summu, kas atbilst visiem importa maksājumiem vai netiešajiem nodokļiem, ar ko apliek līdzīgo izstrādājumu un tajā ietilpstošās fiziskās sastāvdaļas, ja tas ir paredzēts patēriņam eksportētājvalstī, un netiek iekasētas vai atmaksātas, eksportējot izstrādājumu uz Savienību.

c) Atlaides, rabatu atlaides un daudzumi

Korekcijas izdara, ņemot vērā atlaižu un rabatu atlaižu, tostarp to, ko piešķir atkarībā no daudzuma, atšķirības, ja to apmērs ir pienācīgi noteikts un tās ir tieši saistītas ar attiecīgā izstrādājuma pārdošanu. Tāpat var izdarīt korekciju, ņemot vērā atliktās atlaides un rabatu atlaides, ja prasījums balstās uz stabilu praksi iepriekšējos laikposmos, tostarp atbilstību nosacījumiem, kas jāizpilda, lai šādas atlaides vai rabatu atlaides tiktu piešķirtas.

d) Tirdzniecības līmenis

i) Korekciju izdara, ņemot vērā tirdzniecības līmeņu atšķirības, tostarp atšķirības, kas var rasties ražotāja oriģināliekārtu noietā, ja attiecībā uz izplatīšanas kanāliem abos tirgos ir redzams, ka salīdzinājumā ar parasto vērtību, eksporta cenai, ietverot salikto eksporta cenu, ir atšķirīgs tirdzniecības līmenis, un šī atšķirība ir ietekmējusi cenu salīdzināmību, ko rāda pārdevēja funkciju un cenu stabilas un nozīmīgas atšķirības dažādos tirdzniecības līmeņos eksportējošās valsts iekšējā tirgū. Korekcijas pakāpes pamatā ir atšķirības tirgus vērtībā.

▼B

ii) Tomēr apstākļos, kas nav paredzēti i) punktā, ja esošo tirdzniecības līmeņu atšķirību nevar noteikt, jo eksportējošo valstu iekšējos tirgos nav attiecīgu līmeņu, vai ja ir skaidri redzams, ka zināmas funkcijas saistās ar citiem tirdzniecības līmeņiem, ko neizmanto salīdzinājumam, var veikt īpašu korekciju.

e) Transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksas un papildizmaksas

Korekciju izdara, ņemot vērā tādu ar attiecīgo izstrādājumu tieši saistīto izmaksu atšķirības, kas rodas, nogādājot attiecīgo izstrādājumu no eksportētāja telpām pie neatkarīga pircēja, ja šādas izmaksas tiek ietvertas cenā. Šīs izmaksas ietver transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas un papildizmaksas.

f) Iesaiņošana

Korekciju izdara, ņemot vērā ar attiecīgo izstrādājumu tieši saistīto iesaiņošanas izmaksu atšķirības.

g) Kredīts

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības konkrētajam pārdošanas apjomam piešķirto kredītu izmaksas, ar noteikumu, ka šo faktoru ņem vērā, nosakot cenu.

h) Izmaksas pēc pārdošanas

Korekciju izdara, ņemot vērā to tiešo izmaksu atšķirības, kas saistītas ar garantiju, tehniskās palīdzības un pakalpojumu nodrošināšanu, kuru paredz tiesības un/vai pirkuma-pārdevuma līgums.

i) Komisijas maksa

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības komisijas naudā, ko maksā saistībā ar apskatāmo noietu.

Termiņš "komisijas maksa" attiecas arī uz uzcenojumu, ko saņem izstrādājuma vai līdzīga izstrādājuma tirgotājs, ja šāda tirgotāja funkcijas ir līdzīgas tā pārstāvja funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu.

j) Valūtas konvertācija

Ja nepieciešams konvertēt valūtas, lai varētu salīdzināt cenas, šādu konvertēšanu veic, izmantojot pārdošanas datuma valūtas kursu, izņemot gadījumus, kad ārvalstu valūtas pārdošana gaidāmajos tirgos ir tieši saistīta ar attiecīgo eksporta noietu – tad izmanto nākotnes darījuma valūtas kursu. Pārdošanas datums parasti ir arī rēķina izrakstīšanas datums, bet var izmantot līguma noslēgšanas datumu, pirkuma pasūtījuma datumu vai pasūtījuma apstiprinājuma datumu, ja tie labāk parāda pārdošanas darījuma būtiskos nosacījumus. Valūtas kursu svārstības neņem vērā, un eksportētājiem atvēl 60 dienas, lai atspoguļotu valūtas kursu stabilitātes izmeklēšanas laikposmā.

▼B

k) Citi faktori

Korekciju var izdarīt arī saistībā ar atšķirībām citos faktoros, kas nav minēti a) līdz j) apakšpunktā, ja ir redzams, ka tie skar cenu salīdzināmību atbilstīgi šim punktam, jo īpaši ja patērētāji šo faktoru dēļ iekšējā tirgū maksā dažādas cenas.

D. DEMPINGA STARPĪBA

11. Ņemot vērā attiecīgos taisnīgas salīdzināšanas noteikumus, izmeklēšanas laikposmā parasti nosaka dempinga starpību, pamatojoties uz vidējās svērtās normālās vērtības un visu uz Savienību orientēto eksporta darījumu vidējo svērto cenu salīdzinājumu vai arī uz atsevišķu normālo vērtību un atsevišķu eksporta uz Savienību cenu salīdzinājumu uz atsevišķu darījumu bāzes. Taču normālo vērtību, kas noteikta, pamatojoties uz vidējo svērto lielumu, var salīdzināt ar visu atsevišķo eksporta uz Savienību darījumu cenām tad, ja ir eksporta cenas, kas ievērojami atšķiras atkarībā no pircējiem, reģioniem vai laikposmiem, un ja šīs daļas pirmajā teikumā norādītās metodes pilnībā neatspoguļo veiktā dempinga apmērus. Šī daļa neizslēdz atļaujas saskaņā ar 17. pantu.

12. Dempinga starpība ir summa, par kādu normālā vērtība pārsniedz eksporta cenu. Ja dempinga starpība ir mainīga, var noteikt vidējo svērto dempinga starpību.

*3. pants***Kaitējuma noteikšana**

1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins “kaitējums” nozīmē būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. Kaitējuma noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda:

a) importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū; un

b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Savienībā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu,

▼B

salīdzinājumā ar līdzīga izstrādājuma cenu Savienības ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem.

4. Ja vienlaicīgi antidempinga izmeklēšanai tiek pakļauts kāda izstrādājuma imports no vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka:

a) dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz 9. panta 3. punktā definēto *de minimis* apjomu, un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs; un

b) importa ietekmes novērtējums kopumā ir vēlams, ņemot vērā importēto izstrādājumu savstarpējo konkurenci un importēto izstrādājumu un līdzīgu Savienības izstrādājumu konkurenci.

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Savienības ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas un jaudas izmantošanas samazinājumu, faktorus, kas ietekmē cenas Savienībā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba algas, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šis uzskaitījums nav pilnīgs, un viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem.

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. punktu, jāparāda, ka imports par dempinga cenām rada kaitējumu šīs regulas nozīmē. Jo īpaši jāparāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. punktu, ir ietekmējuši Savienības ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītais kaitējums netiek saistīts ar importu par dempinga cenām. Šajā ziņā apskatāmie faktori ietver to importēto izstrādājumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos

▼B

vai izmaiņas patēriņa modeļi, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Savienībā, tehnoloģiju attīstību un Savienības ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

8. Importa par dempinga cenām ietekmi novērtē saistībā ar Savienības ražošanas nozares ražoto līdzīgo izstrādājumu, pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā ražošanas process, ražotāju noiets un peļņa, ja pieejamie dati ļauj nodalīt šo saražoto izstrādājumu atsevišķi. Ja šāda atsevišķa nodalīšana nav iespējama, importa par dempinga cenām ietekmi novērtē, pārbaudot visšaurāko izstrādājumu grupu vai klāstu, kas ietver līdzīgo izstrādājumu un par ko ir pieejama nepieciešamā informācija.

9. Būtiska kaitējuma draudu konstatēšana pamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada kaitējumu, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.

Konstatējot būtiska materiāla kaitējuma draudu esamību, būtu jāapsver šādi faktori:

- a) ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Savienības tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību;
- b) tas, vai ir pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju uz Savienību, ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai;
- c) tas, vai importa cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmāka importa;
- d) izmeklēšanai pakļauto izstrādājumu krājumi.

Neviens no iepriekš minētajiem faktoriem atsevišķi nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānovēd pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtisks kaitējums, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi.

4. pants

Savienības ražošanas nozares definīcija

▼M2

1. Šajā regulā terminu “Savienības ražošanas nozare” saprot kā tādu, kas attiecas uz līdzīgo izstrādājumu Savienības ražotājiem kopumā vai uz tiem no minētajiem ražotājiem, kuru kopējais saražoto izstrādājumu apjoms veido lielāko daļu no Savienības kopējās šādu izstrādājumu produkcijas, izņemot gadījumus, kad:

▼B

- a) ražotāji ir saistīti ar eksportētājiem vai importētājiem, vai arī paši ir par importa par dempinga cenām uzskatīto izstrādājumu importētāji, terminu “Savienības ražošanas nozare” var attiecināt uz pārējiem ražotājiem;
- b) ja ir ārkārtas situācija attiecībā uz minēto produkciju, Savienības teritoriju var sadalīt divos vai vairākos konkurējošos tirgos, un ražotājus katrā no tiem var uzskatīt par atsevišķu ražošanas nozari, ja:
  - i) šādā tirgū esošie ražotāji pārdod visus vai gandrīz visu minēto produkciju šajā tirgū; un
  - ii) minētā izstrādājuma ražotāji, kas atrodas citur Savienībā, pieprasījumu šajā tirgū apmierinaniecīgos apmēros.

Šādā situācijā kaitējumu var konstatēt pat tad, ja Savienības ražošanas nozares lielākajai daļai nekāds kaitējums nav nodarīts, ar noteikumu, ka šādu izolētu tirgu ir piesātinājis imports par dempinga cenām, kā arī ar noteikumu, ka imports par dempinga cenām rada kaitējumu visu vai gandrīz visu izstrādājumu ražotājiem šādā tirgū.

2. Šīs regulas 1. punktā ražotājus uzskata par saistītiem ar eksportētājiem vai importētājiem tikai tad, ja:

- a) viens no tiem tieši vai netieši kontrolē otru;
- b) tos abus tieši vai netieši kontrolē trešā persona; vai
- c) tie kopā tieši vai netieši kontrolē trešo personu ar noteikumu, ka ir pamats uzskatīt vai domāt, ka šādas attiecības liek attiecīgajam ražotājam uzvesties atšķirīgi no citiem, nesaistītiem ražotājiem.

Šajā punktā uzskata, ka viens kontrolē otru, ja pirmā stāvoklis, raugoties no juridiskā vai darbības viedokļa, ir tāds, ka tas var ierobežot vai vadīt otru.

3. Ja ar Savienības ražošanas nozari saprot konkrēta reģiona ražotājus, eksportētājiem dod iespēju piedāvāt attiecīgajam reģionam saistības, ievērojot 8. pantu. Šādos gadījumos, novērtējot Savienības ieinteresētību pasākumos, jo īpaši ņem vērā reģiona intereses. Ja savlaicīgi netiek piedāvātas piemērotas saistības vai arī ir attiecināmas 8. panta 9. un 10. punktā minētās situācijas, var uzlikt pagaidu vai galīgo maksājumu attiecībā uz visu Savienību. Šādos gadījumos, ja nepieciešams, maksājumus var attiecināt tikai uz konkrētiem ražotājiem vai eksportētājiem.

4. Šim pantam piemēro 3. panta 8. punkta noteikumus.

▼B*5. pants***Lietas izskatīšanas uzsākšana**

1. Izņemot gadījumus, ko paredz 6. punkts, par dempingu uzskatāmas darbības pastāvēšanu, pakāpi un sekas sāk izmeklēt pēc rakstiskas sūdzības saņemšanas no fiziskas vai juridiskas personas, vai apvienības, kas nav tiesību subjekti, bet kas rīkojas Savienības ražošanas nozares vārdā.

▼M2

Sūdzības var arī iesniegt Savienības ražošanas nozares pārstāvji – vai jebkura juridiska vai fiziska persona vai apvienība bez juridiskas personas statusa, kas rīkojas šīs nozares vārdā, – kopā ar arodbiedrībām vai ar arodbiedrību atbalstu. Tas neietekmē Savienības ražošanas nozares iespēju atsaukt sūdzību.

▼B

Sūdzību var iesniegt Komisijai vai dalībvalstij, kas to nosūta Komisijai. Komisija nosūta dalībvalstij visu saņemto sūdzību kopijas. Sūdzību uzskata par iesniegtu pirmajā darb dienā, kas seko datumam, kurā Komisija ir saņēmusi sūdzību kā ierakstītu pasta sūtījumu, vai dienā, kad Komisija izsniedz apstiprinājumu par sūdzības saņemšanu.

Ja sūdzības nav saņemtas, bet dalībvalsts rīcībā ir pietiekami pierādījumi par dempingu un tā nodarīto kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, dalībvalsts nekavējoties dara zināmus šos pierādījumus Komisijai.

▼M2

1.a Komisija atvieglo piekļuvi tirdzniecības aizsardzības instrumentam dažādām un sadrumstalotām ražošanas nozarēm, kurās lielākoties darbojas mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), ar tam paredzēta MVU palīdzības dienesta starpniecību, piemēram, palielinot informētību, sniedzot vispārēju informāciju un paskaidrojumus par procedūrām un par to, kā iesniegt sūdzību, izdodot standarta anketas visās Savienības oficiālajās valodās un atbildot uz vispārīgiem, nevis ar konkrēto lietu saistītiem jautājumiem.

MVU palīdzības dienests dara pieejamas standarta veidlapas statistikai, kas jāiesniedz izmeklēšanas ierosināšanas pārbaudes nolūkos, un anketas.

▼B

2. Sūdzībā, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, ietver pierādījumus par dempingu, kaitējumu un cēloņsakarību starp importu, ko uzskata par importu par dempinga cenām, un kaitējumu, kuru uzskata par dempinga nodarītu kaitējumu. Sūdzība satur šādu informāciju, ja tā sūdzības iesniedzējam ir saprātīgi pieejama:

a) dati par sūdzības iesniedzēju un sūdzības iesniedzēja apraksts, kurā norādīts Savienībā ražotā līdzīgā izstrādājuma apjoms un vērtība. Ja rakstisko sūdzību iesniedz Savienības ražošanas nozares vārdā, sūdzībā norāda ražotājus, kuru vārdā sūdzība ir iesniegta, pievienojot visu zināmo līdzīgā izstrādājuma Savienības ražošanas nozares pārstāvju (vai līdzīgā izstrādājuma Savienības ražošanas nozares apvienību) sarakstu un, ja iespējams, norādot, kāds ir katra Savienības ražotāja saražotā līdzīgā izstrādājuma apjoms un vērtība;

▼B

- b) par izstrādājuma par dempinga cenu uzskatītā izstrādājuma pilnīgs apraksts, minētā izstrādājuma izcelsmes vai eksporta valsts vai valstu nosaukumi, dati par katru zināmo eksportētāju vai ražotāju ārzemēs un zināmo personu saraksts, kas importē minēto izstrādājumu;
- c) cenas, par kādām minētais izstrādājums tiek pārdots, ja tas ir pārdzēts patēriņam preces eksporta vai izcelsmes valsts vai valstu iekšējā tirgū (vai, ja nepieciešams, cenas par kādām izstrādājuma eksporta vai izcelsmes valsts pārdod izstrādājumu trešai valstij vai valstīm, vai par izstrādājuma salikto vērtību), un eksporta cenas vai, ja nepieciešams, cenas, kādas nosaka, izstrādājumu pirmo reizi pārdodot tālāk neatkarīgam pircējam Savienībā;
- d) izmaiņas varbūtējā importa par dempinga cenām apjomā, šā importa ietekme uz līdzīgiem izstrādājumiem Savienības tirgū un izrietošo importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, par ko liecina būtiskie faktori un indeksi, kuri raksturo Savienības ražošanas nozares stāvokli, piemēram, tie, kas minēti 3. panta 3. un 5. punktā.

3. Ciktāl iespējams, Komisija pārbauda sūdzībā ietvertu pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pietiek pierādījumu izmeklēšanas uzsākšanai.

4. Izmeklēšanu neuzsāk, ievērojot 1. punktu, ja vien, pamatojoties uz pārbaudi par to, kādā mērā tiek atbalstīta vai noraidīta Savienības līdzīgā izstrādājuma ražotāju izteiktā sūdzība, netiek konstatēts, ka sūdzību ir iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā. Uzskata, ka sūdzību ir iesniegusi Savienības ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā, ja šo sūdzību atbalsta tie Savienības ražotāji, kuru kopējā saražotā produkcija veido vairāk nekā 50 % no kopējo saražoto līdzīgo izstrādājumu apjoma, ko saražojusi tā Savienības ražošanas nozares daļa, kura vai nu atbalsta, vai noraida sūdzību. Taču izmeklēšanu neuzsāk, ja tie Savienības ražotāji, kuri nepārprotami atbalsta sūdzību, ražo mazāk nekā 25 % no kopējā saražoto līdzīgo izstrādājumu apjoma, ko saražojusi Savienības ražošanas nozare.

5. Ja vien nav pieņemts lēmums uzsākt izmeklēšanu, iestādes izvairās darīt sūdzību zināmu atklātībai, cenšoties panākt izmeklēšanas sākšanu. Taču pēc pienācīgi dokumentētas sūdzības saņemšanas un pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas tās informē attiecīgās eksportētājvalsts valdību.

6. Ja īpašos apstākļos Komisija nolēmj uzsākt izmeklēšanu, kaut arī ne no Savienības ražošanas nozares pārstāvjiem, ne arī nozares vārdā sūdzība nav saņemta, to uzsāk un attaisno, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem par dempingu, kaitējumu un to cēloņsakarību, kas izklāstīti 2. punktā. Tiklīdz Komisija ir noteikusi, ka šāda izmeklēšana ir jāsāk, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

▼B

7. Lēmumā par to, vai uzsākt vai neuzsākt izmeklēšanu, vienlaikus apsver pierādījumus gan par dempingu, gan par kaitējumu. Sūdzību noraida, ja nav pietiekamu pierādījumu vai nu par dempingu, vai par kaitējumu, ar ko pamatot lietas izskatīšanu. Lietas izskatīšanu neuzsāk valstīs, no kurām importēto izstrādājumu tirgus daļa ir mazāka par 1 %, ja vien šādas valstis kopā nenodrošina 3 % vai vairāk no Savienības patēriņa.

8. Sūdzību var atsaukt pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas, šādā gadījumā pieņem, ka sūdzība vispār nav tikusi iesniegta.

9. Ja izrādās, ka ir pietiekami pierādījumi, lai pamatotu lietas izskatīšanas uzsākšanu, Komisija to dara 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, tad 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas Komisijai par to informē sūdzības iesniedzēju. Parasti 21 dienas laikā pēc dienas, kad Komisijai ir iesniegta sūdzība, Komisija nodrošina dalībvalstīm informāciju par saņemtās sūdzības analīzi.

10. Paziņojumā par lietas izskatīšanas uzsākšanu pasludina izmeklēšanas uzsākšanu, nosauc attiecīgo izstrādājumu un valstis, sniedz saņemtās informācijas kopsavilkumu un nodrošina to, lai visa būtiskā informācija tiktu darīta zināma Komisijai.

Tajā norāda termiņus, kādos ieinteresētās puses var informēt par sevi, darīt zināmu savu viedokli rakstveidā un iesniegt informāciju, ja izmeklēšanā šādus viedokļus un informāciju ņem vērā. Tajā arī norāda termiņu, kādā ieinteresētās puses saskaņā ar 6. panta 5. punktu var pieteikties uz uzklauššanu Komisijā.

11. Komisija paziņo attiecīgajiem eksportētājiem, importētājiem un importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienībām, kā arī eksportētājvalsts un sūdzību iesniedzēju pārstāvjiem par lietas izskatīšanas uzsākšanu un, ņemot vērā prasību neizpaust konfidenciālu informāciju, iesniedz rakstiskās sūdzības, kas saņemta, ievērojot 1. punktu, pilnu tekstu zināmajiem eksportētājiem un eksportētājvalsts iestādēm un pēc pieprasījuma izsniedz to pārējām iesaistītajām ieinteresētajām pusēm. Ja iesaistīto eksportētāju skaits ir īpaši liels, rakstiskās sūdzības pilnu tekstu var iesniegt tikai eksportētājvalsts iestādēm vai attiecīgajām tirdzniecības apvienībām.

12. Antidempinga lietas izskatīšana neaizkavē muitas formalitāšu kārtošānu.

*6. pants***Izmeklēšana**

1. Pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sāk izmeklēšanu Savienības līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan kaitējuma izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi.

▼B

Lai konstatējumi būtu reprezentatīvi, izvēlas attiecīgu izmeklēšanas laikposmu, kas dempinga gadījumā parasti ir vismaz seši mēneši tieši pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas.

Parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam.

2. Pusēm, kurām nosūta antidempinga izmeklēšanas aptaujas lapas, atvēl 30 dienas atbilžu sagatavošanai. Eksportētājiem atvēlēto termiņu nosaka, sākot no datuma, kad ir saņemta aptaujas lapa, un uzskata, ka eksportētājs to saņem vienu nedēļu pēc tam, kad tā ir izsūtīta eksportētājam vai nodota attiecīgajam eksportētājvalsts diplomātiskajam pārstāvim. 30 dienu termiņu var pagarināt, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, ar noteikumu, ka attiecīgā puse uzrāda pamatotu iemeslu šāda pagarinājuma nepieciešamībai sakarā ar tās īpašiem apstākļiem.

3. Komisija var lūgt dalībvalstīm nodrošināt informāciju, un dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šo lūgumu.

Tās nosūta pieprasīto informāciju, kā arī visu veikto pārbaužu un pētījumu rezultātus Komisijai.

Ja par šo informāciju tiek izrādīta vispārēja interese vai, ja kāda dalībvalsts to pieprasa, Komisija nosūta šo informāciju dalībvalstīm ar noteikumu, ka tā nav konfidenciāla; konfidenciālas informācijas gadījumā tiek nosūtīts kopsavilkums, kuram nav konfidenciāla rakstura.

4. Komisija var lūgt dalībvalstis veikt visas nepieciešamās kontroles un pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz importētājiem, tirgotājiem un ražotājiem Savienībā, kā arī veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka attiecīgie uzņēmumi dod savu piekrišanu un ka minētās valsts valdība ir saņēmusi oficiālu informāciju un tai nav iebildumu.

Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šādu Komisijas lūgumu.

Ja Komisija vai dalībvalsts pieprasa, Komisijas ierēdņi tiek pilnvaroti palīdzēt dalībvalsts ierēdņiem izpildīt to pienākumus.

5. Ieinteresētās puses, kas ir informējušas par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, uzklausa, ja tās *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā norādītajā termiņā ir iesniegušas rakstisku lūgumu tikt uzklausītām, parādot, ka tās ir ieinteresētās puses, kuras, iespējams, ietekmēs lietas izskatīšanas rezultāti, un kurām ir konkrēti iemesli, kādēļ tās būtu jāuzklausa.

6. Pēc pieprasījuma importētājiem, eksportētājiem, eksportētājvalsts valdības pārstāvjiem un sūdzību iesniedzējiem, kuri ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, dod iespēju uzklausīt puses, kuru intereses ir pretējas, tā, lai būtu pārstāvēti pretēji viedokļi un piedāvāti atspēkojoši argumenti.

▼ B

Nodrošinot šādas iespējas, ņem vērā nepieciešamību saglabāt konfidencialitāti un pušu intereses.

Nevienai pusei nav pienākuma ierasties uz tikšanos, un neierašanās nedrīkst ietekmēt attiecīgās puses stāvokli.

Saskaņā ar šo daļu sniegto mutisko informāciju ņem vērā tikai tādā mērā, kādā to pēc tam apstiprina rakstveidā.

▼ M2

7. Iesniedzot rakstisku pieprasījumu, Savienības ražotāji, arodbiedrības, importētāji un eksportētāji, un to pārstāvības apvienības, lietotāji un patērētāju organizācijas, kas ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji var iepazīties ar visu informāciju, ko izmeklēšanai ir nodevusi jebkura no iesaistītajām pusēm, izņemot iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, ja šāda informācija ir būtiska to interešu aizstāvībai un nav konfidenciāla 19. panta nozīmē, un tiek izmantota izmeklēšanā.

▼ B

Minētās puses var sagatavot atbildes uz minēto informāciju, un to piezīmes ņem vērā, ja vien tās ir pietiekami pamatotas.

8. Izņemot 18. pantā paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams, pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas precizitāti.

▼ M2

9. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, izmeklēšanu pabeidz viena gada laikā, ja iespējams. Katrā ziņā šādu izmeklēšanu visos gadījumos pabeidz 14 mēnešos pēc uzsākšanas saskaņā ar konstatējumiem, kas attiecībā uz saistībām izdarīti, ievērojot 8. pantu, vai saskaņā ar konstatējumiem, kas attiecībā uz galīgo rīcību izdarīti, ievērojot 9. pantu. Izmeklēšanas laikposmi, jo īpaši attiecībā uz dažādām un sadrumstalotām nozarēm, kurās lielākoties darbojas MVU, ja iespējams, atbilst finanšu gadam.

10. Savienības līdzīgā izstrādājuma ražotāju pienākums ir sadarboties ar Komisiju izmeklēšanā, kas sāka, ievērojot 5. panta 6. punktu.

11. Komisijas paspārnē darbojas uzklauššanas amatpersona, kuras pilnvaras un pienākumus nosaka mandātā, ko pieņem Komisija, un kura aizsargā ieinteresēto pušu procesuālo tiesību efektīvu īstenošanu.

▼ B*7. pants***Pagaidu pasākumi****▼ M2**

1. Pagaidu maksājumus var uzlikt, ja:

a) lietas izskatīšana ir uzsākta saskaņā ar 5. pantu;

▼ M2

- b) par to ir paziņots un ieinteresētajām pusēm ir dota pietiekama iespēja iesniegt informāciju un sniegt piezīmes saskaņā ar 5. panta 10. punktu;
- c) provizoriski ir konstatēts dempings un no tā izrietošs kaitējums Savienības ražošanas nozarei; un
- d) Savienības interesēs ir novērst šādu kaitējumu.

Pagaidu maksājumus uzliek ne agrāk kā 60 dienas pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas un parasti ne vēlāk kā septiņus mēnešus, bet katrā ziņā ne vēlāk kā astoņus mēnešus pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas.

Pagaidu maksājumus neuzliek trīs nedēļu laikposmā pēc tam, kad informācija ir nosūtīta ieinteresētajām pusēm atbilstīgi 19.a pantam (iepriekšējas informācijas izpaušanas periods). Šādas informācijas sniegšana neskar nekādus turpmākus saistītus lēmumus, ko var pieņemt Komisija.

Komisija līdz 2020. gada 9. jūnijam pārskata, vai iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā ir noticis ievērojams importa pieaugums un, ja šāds pieaugums ir noticis, vai tas ir radījis papildu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, neraugoties uz pasākumiem, ko Komisija varētu būt veikusi, pamatojoties uz 14. panta 5.a punktu un 9. panta 4. punktu. Tā jo īpaši balstās uz datiem, kas savākti, pamatojoties uz 14. panta 6. punktu, un jebkādu attiecīgu informāciju, kas ir tās rīcībā. Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 23.a pantu, lai grozītu iepriekšējas informācijas izpaušanas perioda ilgumu, nosakot to uz divām nedēļām gadījumā, ja ievērojams importa pieaugums ir radījis papildu kaitējumu, un uz četrām nedēļām, ja tas tā nav.

Komisija savā tīmekļa vietnē dara publiski pieejamu informāciju par savu nodomu noteikt pagaidu maksājumus, tostarp informāciju par iespējamām maksājuma likmēm, tajā pašā laikā, kad tā ieinteresētajām pusēm sniedz informāciju, ievērojot 19.a pantu.

▼ B

2. Pagaidu antidempinga maksājuma apmērs nepārsniedz provizoriski noteikto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar šādu mazāku maksājumu pietiek, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

▼ M2

- 2.a Izvērtējot to, vai par dempinga starpību mazāks maksājums būtu pietiekams, lai novērstu kaitējumu, Komisija ņem vērā to, vai attiecībā uz attiecīgo izstrādājumu pastāv izkropļojumi izejvielu tirgū.

Šajā punktā par izkropļojumiem izejvielu tirgū uzskata šādus pasākumus: dubultu cenu shēmas, eksporta nodokļi, eksporta papildnodokļi, eksporta kvota, eksporta aizliegums, eksporta nodeva fiskālos nolūkos,

▼ M2

licencēšanas prasības, minimālā eksporta cena, pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atmaksas samazināšana vai atcelšana, ierobežojumi attiecībā uz muitošānu eksportētājiem, kvalificējušos eksportētāju saraksts, vietējā tirgus pienākums, pašpatēriņa ieguve, ja minētās izejvielas cena ir ievērojami zemāka salīdzinājumā ar cenām reprezentatīvos starptautiskajos tirgos.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23.a pantu, lai grozītu šo regulu, pievienojot šā punkta otrajā daļā minētajam sarakstam papildu izkropļojumus izejvielu tirgū gadījumā, ja ESAO “Rūpniecisko izejvielu eksporta ierobežojumu inventarizācijā” vai jebkurā citā ESAO datubāzē, kas aizstāj šos inventarizācijas datus, noteikti cita veida pasākumi.

Izmeklēšana aptver jebkādas traucējumus izejvielu tirgū, kuri minēti šā punkta otrajā daļā un par kuru pastāvēšanu Komisijai ir pietiekami pierādījumi, ievērojot 5. pantu.

Šajā regulā atsevišķai izejvielai (neapstrādātai vai apstrādātai), tostarp enerģijai, attiecībā uz kuru ir konstatēti traucējumi, ir jāveido ne mazāk kā 17 % no izmaksām, kas saistītas ar attiecīgā izstrādājuma ražošanu. Šā aprēķina veikšanai izmanto izejvielas neizkropļoto cenu, kas noteikta reprezentatīvos starptautiskajos tirgos.

2.b Ja Komisija, pamatojoties uz visu iesniegto informāciju, var skaidri secināt, ka Savienības interesēs ir noteikt pagaidu maksājumu apjomu saskaņā ar šā panta 2.a punktu, šā panta 2. punktu nepiemēro. Komisija aktīvi cenšas iegūt informāciju no ieinteresētajām pusēm, kura tai ļauj izlemt, vai ir piemērojams šā panta 2. vai 2.a punkts. Šajā sakarā Komisija pārbauda visu noderīgo informāciju, piemēram, neizmantojās jaudas eksportētājvalstī, konkurenci attiecībā uz izejvielām un ietekmi uz piegādes ķēdēm Savienības uzņēmumiem. Ja sadarbība nenotiek, Komisija var secināt, ka Savienības interesēs ir piemērot šā panta 2.a punktu. Veicot pārbaudi attiecībā uz Savienības interesēm saskaņā ar 21. pantu, šim aspektam pievērš īpašu uzmanību.

2.c Kad kaitējuma starpību aprēķina, pamatojoties uz mērķa cenu, izmantoto mērķa peļņu nosaka, ņemot vērā tādas faktorus kā ienesīguma līmenis, pirms palielinājās imports no valsts, uz kuru attiecas izmeklēšana, ienesīguma līmenis, kas vajadzīgs, lai segtu visas izmaksas un ieguldījumus, pētniecību, attīstību un inovāciju, un ienesīguma līmenis, kas sagaidāms normālos konkurences apstākļos. Šāds peļņas procents nav mazāks par 6 %.

2.d Nosakot mērķa cenu, pienācīgi ņem vērā Savienības ražošanas nozares faktiskās ražošanas izmaksas, kas izriet no daudzpusējiem vides nolīgumiem un to protokoliem, kuru līgumslēdzēja puse ir Savienība, vai šīs regulas Ia pielikumā minētajām Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijām. Turklāt tiek ņemtas vērā turpmākas izmaksas,

▼ M2

kas nav ietvertas šā panta 2.c punktā un kas izriet no minētajiem nolīgumiem un konvencijām, un kas Savienības ražošanas nozarei radīsies pasākuma piemērošanas laikā, ievērojot 11. panta 2. punktu.

▼ B

3. Pagaidu maksājumus nodrošina ar garantijām, un attiecīgo preču laišana brīvā apgrozībā Savienības teritorijā ir atkarīga no šādas garantijas sniegšanas.

4. Komisija pieņem pagaidu pasākumus saskaņā ar 15. panta 4. punktā minēto procedūru.

5. Ja dalībvalsts pieprasa Komisijas tūlītēju iejaukšanos un ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, Komisija vēlākais piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas nolemj, vai ir uzliekams pagaidu antidempinga maksājums.

6. Pagaidu maksājumus var uzlikt uz sešiem mēnešiem un pagarināt šo laikposmu vēl par trim mēnešiem, vai arī uzlikt uz deviņiem mēnešiem. Taču maksājumu piemērošanu var pagarināt vai uzlikt tikai uz deviņiem mēnešiem, ja eksportētāji, kas veido nozīmīgu attiecīgo tirdzniecības darījumu procentu, to pieprasa vai neiebilst pret Komisijas paziņojumu.

*8. pants***Saistības****▼ M2**

1. Ja provizoriski ir konstatēts, ka dempings pastāv un ka tas ir radījis kaitējumu, Komisija var saskaņā ar konsultēšanas procedūru, kas minēta 15. panta 2. punktā, piekrist, ka eksportētāji brīvprātīgi uzņemas pietiekamas saistības pārskatīt savas cenas vai pārtraukt eksportu par dempinga cenām, ja tādējādi tiek novērsta dempinga kaitīgā ietekme.

Šādā gadījumā un kamēr saistības ir spēkā, attiecīgi vai nu pagaidu maksājumi, kurus Komisija piemērojusi saskaņā ar 7. panta 1. punktu, vai galīgie maksājumi, kurus uzliek saskaņā ar 9. panta 4. punktu, neattiecas uz tāda attiecīgā izstrādājuma importu, kuru ražojuši uzņēmumi, kas minēti Komisijas lēmumā, ar kuru tā pieņem saistības, un vēlākos minētā lēmuma grozījumos.

Saskaņā ar šādām saistībām cenu paaugstinājums nav lielāks par to, kas nepieciešams, lai likvidētu dempinga starpību, un tas ir mazāks par dempinga starpību, ja ar šādu paaugstinājumu pietiktu, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

Pārbaudot to, vai saskaņā ar šādām saistībām cenu paaugstinājums, kas ir mazāks par dempinga starpību, būtu pietiekams, lai novērstu kaitējumu, attiecīgi piemēro 7. panta 2.a, 2.b, 2.c un 2.d punktu.

▼ B

2. Saistības var ierosināt Komisija, bet eksportētāju pienākums nav uzņemties šādas saistības. Fakts, ka eksportētāji nepiedāvā saistības vai neņem vērā aicinājumu tādas uzņemties, nekādi neskar lietas izskatīšanu.

Taču var konstatēt, ka kaitējuma draudi ir daudz reālāki, ja imports par dempinga cenām turpinās. No eksportētājiem nepieprasa un nepieņem saistības, ja vien provizoriski netiek konstatēts, ka dempings pastāv un ka tas ir radījis kaitējumu.

▼ M2

Izņemot ārkārtas gadījumus, saistības nedrīkst piedāvāt vēlāk nekā piecas dienas pirms tā termiņa beigām, kura laikā drīkst iesniegt piezīmes, ievērojot 20. panta 5. punktu, lai citām pusēm nodrošinātu iespēju izteikt piezīmes.

3. Piedāvātās saistības nav jāpieņem, ja to pieņemšanu uzskata par nepraktisku, piemēram, ja faktisko vai potenciālo eksportētāju skaits ir pārāk liels, vai citu iemeslu dēļ, tostarp vispārēja rakstura iemeslu dēļ, kuri ietver jo īpaši principus un pienākumus, kas izklāstīti daudzpusējos vides nolīgumos un to protokolos, kuru līgumslēdzēja puse ir Savienība, un šīs regulas Ia pielikumā minētajās SDO konvencijās. Attiecīgo eksportētāju var informēt par iemesliem, kuru dēļ ir ieteikts noraidīt saistību piedāvājumu, un tam var dot iespēju šajā ziņā izteikt savas piezīmes. Noraidīšanas iemeslus izklāsta galīgajā lēmumā.

4. Pusēm, kas piedāvā saistības, ir jāsniedz šādu saistību nekonfidenciali variants, kas ir jāgūst 19. panta nozīmē, lai to varētu darīt zināmu izmeklēšanā ieinteresētajām pusēm, Eiropas Parlamentam un Padomei.

Turklāt pirms jebkādu šādu piedāvājumu pieņemšanas Savienības ražošanas nozarei tiek dota iespēja izteikt piezīmes par šādu saistību galvenajiem elementiem.

▼ B

5. Ja saistības pieņem, tad izmeklēšanu izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Ja saistības pieņem, dempinga un kaitējuma izmeklēšanu parasti izbeidz. Šādos gadījumos, konstatējot, ka dempings vai kaitējums nepastāv, saistības automātiski zaudē spēku, izņemot gadījumus, kad šāds konstatējums galvenokārt pamatots ar spēkā esošajām saistībām. Šādos gadījumos var pieprasīt, lai saistības patur spēkā pieņemamu laikposmu.

Gadījumā, ja konstatē dempingu un kaitējumu, saistību ieviešanu turpina saskaņā ar to noteikumiem un šīs regulas noteikumiem.

▼B

7. Komisija pieprasa, lai katrs eksportētājs, kura saistības ir pieņemtas, regulāri sniedz informāciju par minēto saistību izpildīšanu un atļauj pārbaudīt attiecīgos datus. Šādas prasības neievērošanu uzskata par saistību pārkāpšanu.

8. Ja konkrēti eksportētāji saistības pieņem izmeklēšanas laikā, 11. panta nolūkā uzskata, ka tās stājas spēkā no datuma, kurā pabeigta izmeklēšana attiecībā uz eksportētājvalsti.

9. Ja kāda puse nepilda vai atsauc saistības vai gadījumā, ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu, šo pieņemšanu attiecīgi atsauc ar Komisijas lēmumu vai Komisijas regulu un automātiski piemēro pagaidu maksājumu, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 7. pantu, vai galīgo maksājumu, kurš noteikts saskaņā ar 9. panta 4. punktu, ar nosacījumu, ka attiecīgajam eksportētājam ir bijusi dota iespēja sniegt piezīmes, izņemot, ja eksportētājs pats ir atsaucis saistības. Ja Komisija nolemj atsaukt saistības, tā sniedz informāciju dalībvalstīm.

Ikviens ieinteresētā puse var iesniegt informāciju, kas sniedz *prima facie* pierādījumus par saistību neizpildi. Turpmāku izmeklēšanu, lai konstatētu, vai saistības ir vai nav izpildītas, parasti pabeidz sešu mēnešu laikā, bet ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tam, kad iesniegts attiecīgi pamatots pieprasījums.

Saistību izpildes novērošanai Komisija var pieprasīt dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību.

10. Pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju, ja ir iemesls uzskatīt, ka saistības netiek pildītas, ja tās netiek pildītas vai ir atsauktas, gadījumos, ja nav pabeigta izmeklēšana, kuras rezultātā notika saistību uzņemšanās, saskaņā ar 7. pantu var noteikt pagaidu maksājumu.

9. pants

Lietas izbeigšana, nesākot pasākumus; galīgo maksājumu uzlikšana

1. Ja sūdzību atsauc, lietas izskatīšanu var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Savienības interesēm.

2. Ja aizsardzības pasākumi nav nepieciešami, izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu izbeidz. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼M2

3. Ja lietas izskatīšana ir sākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, kaitējumu parasti uzskata par nenozīmīgu, ja attiecīgā importa apjoms ir mazāks par 5. panta 7. punktā norādītajiem apjomiem. Šādu lietas izskatīšanu izbeidz nekavējoties, ja konstatē, ka dempinga starpība ir mazāka par 2 %, izsakot to procentos no eksporta cenas.

▼ M2

4. Ja galīgi konstatētie fakti apliecina dempinga un tā radītā kaitējuma esību un saskaņā ar 21. pantu Savienības interesēs ir nepieciešams iejaukties, Komisija saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 3. punktā, nosaka galīgo antidempinga maksājumu. Ja spēkā ir pagaidu maksājumi, tad Komisija šo procedūru sāk ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms šādu maksājumu termiņa beigām.

Antidempinga maksājuma apmērs nepārsniedz noteikto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiktu, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Attiecīgi piemēro 7. panta 2.a, 2.b, 2.c un 2.d punktu.

Ja Komisija nav reģistrējusi importu, bet ja tā, balstoties uz visas tās attiecīgās informācijas analīzi, kas ir tās rīcībā, pieņemot galīgos pasākumus, konstatē, ka iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā notiek turpmāks ievērojams importa pieaugums, Komisija, nosakot kaitējuma starpību laikposmam, kas nepārsniedz 11. panta 2. punktā minēto laikposmu, ņem vērā šāda pieauguma radīto papildu kaitējumu.

▼ B

5. Izstrādājuma importam no visiem avotiem, par kuriem konstatēts, ka tie īsteno dempingu un nodara kaitējumu, vienmēr bez diskriminācijas piemēro antidempinga maksājumu pienācīgā apmērā, ja vien tas nav imports no avotiem, kuru piedāvātās saistības pieņemtas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

Regulā, ar ko nosaka antidempinga pasākumus, precizē katra piegādātāja maksājumu vai, ja tas nav iespējams, attiecīgās piegādātājvalsts mēroga maksājumu. Pat ja piegādātāji ir juridiski nošķirti no citiem piegādātājiem vai no valsts, nosakot maksājumu, tos tomēr var uzskatīt par vienu subjektu. Šīs daļas piemērošanas nolūkā var ņemt vērā tādus faktorus kā strukturāla vai korporatīva saistība starp piegādātājiem un valsti vai starp piegādātājiem, valsts kontrole vai materiāla ietekme uz cenu noteikšanu un produkcijas izlaidi vai piegādātājvalsts ekonomikas struktūra.

6. Ja Komisija ir ierobežojusi izmeklēšanu saskaņā ar 17. pantu, antidempinga maksājums, ko piemēro importam, ko veic eksportētāji vai ražotāji, kas tika informējuši par sevi saskaņā ar 17. pantu, bet kas netika iekļauti izmeklēšanā, nepārsniedz vidējo svērto dempinga starpību, kura konstatēta attiecībā uz atlasē iekļautajām pusēm neatkarīgi no tā, vai normālā vērtība šādām pusēm noteikta, pamatojoties uz 2. panta 1. līdz 6. punktu vai 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu.

Šajā punktā Komisija neņem vērā nulles un nelielās starpības, ne arī 18. pantā minētajos apstākļos konstatētās starpības.

Importam, ko veic eksportētāji vai ražotāji, uz kuriem attiecas 17. pantā paredzētie individuālie noteikumi, piemēro individuālos maksājumus.

▼B*10. pants***Atpakaļejošs spēks**

1. Pagaidu pasākumus un galīgos antidempinga maksājumus piemēro tikai tiem izstrādājumiem, kas tiek laisti brīvā apgrozībā pēc tam, kad ir stājies spēkā pasākums, kas pieņemts, ievērojot attiecīgi 7. panta 1. punktu vai 9. panta 4. punktu un ņemot vērā šajā regulā noteiktos izņēmumus.

2. Ja ir piemērots pagaidu maksājums un galīgi konstatētie fakti apliecina dempinga un kaitējuma esību, neatkarīgi no tā, vai tiks noteikts galīgais antidempinga maksājums, Komisija lemj par to, kāda daļa no pagaidu maksājuma ir iekasējama galīgi.

Šajā nolūkā “kaitējums” nenozīmē Savienības ražošanas nozares būtisku aizkavēšanu, ne arī būtiska kaitējuma draudus, izņemot gadījumu, kad konstatē, ka bez pagaidu pasākumiem tie būtu pārvērtušies būtiskā kaitējumā. Visos pārējos gadījumos, kas saistīti ar šādiem draudiem vai aizkavēšanu, atceļ visus pagaidu maksājumus un galīgos maksājumus var ieviest tikai, sākot no datuma, kad ir sastādīts galīgais lēmums, kas apliecina draudu vai būtiskas aizkavēšanas esamību.

3. Ja galīgais antidempinga maksājums pārsniedz pagaidu maksājumu, starpību neiekasē. Galīgo maksājumu pārrēķina, ja tas ir mazāks par pagaidu maksājumu. Ja galīgais lēmums ir negatīvs, pagaidu maksājumu neapstiprina.

4. Galīgo antidempinga maksājumu var piemērot izstrādājumiem, kas nonākuši patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas datuma, bet ne pirms izmeklēšanas uzsākšanas, ja:

- a) imports ir reģistrēts saskaņā ar 14. panta 5. punktu;
- b) Komisija ir devusi attiecīgajiem importētājiem iespēju sniegt savas piezīmes;
- c) minētais izstrādājums jau ilgāku laiku ir bijis izstrādājums par dempinga cenām vai importētājs ir apzinājies vai tam bija jāapzinās, ka tas īsteno dempingu saistībā ar dempinga pakāpi vai apgalvoto vai konstatēto kaitējumu; un
- d) papildus importa līmenim, kas radījis kaitējumu izmeklēšanas laikā, importa apjoms turpina ievērojami pieaugt un, ņemot vērā laiku, apjomu un citus apstākļus, ticams, ka tas nopietni samazinās piemērojamā antidempinga maksājuma korektīvo iespaidu.

5. Gadījumos, kad netiek pildītas vai tiek atsauktas saistības, galīgos maksājumus var piemērot precēm, kas nonākušas patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas, ar noteikumu, ka imports ir reģistrēts saskaņā ar 14. panta 5. punktu un ka šādu atpakaļejošu novērtējumu nepiemēro importam, kas veikts pirms saistību neizpildes vai atsaukšanas.

▼B*11. pants***Ilgums, pārskatīšana un atļūdzināšana**

1. Antidempinga pasākums paliek spēkā tik ilgi un tādā apmērā, kāds nepieciešams, lai neitralizētu dempingu, kas rada kaitējumu.

2. Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā pabeigta pēdējā dempinga un kaitējuma pārskatīšana, ja vien pārskatīšanā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un kaitējuma turpināšanās vai atkārtotāšanās. Šādu termiņa beigu pārskatīšanu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Savienības ražotāju pieprasījuma vai to vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi minētās pārskatīšanas rezultāti.

▼M2

Termiņa beigu pārskatīšanu sāk, ja pieprasījums satur pietiekamus pierādījumus tam, ka pasākumu beigas varētu novest pie dempinga un kaitējuma turpināšanās vai atkārtotāšanās. Uz šādu varbūtību var norādīt, piemēram, pierādījumi par turpinātu dempingu un kaitējumu vai pierādījumi, ka kaitējuma novēršana ir daļēji vai pilnīgi atkarīga no pasākumu piemērošanas, vai pierādījumi, ka eksportētāju situācija vai tirgus apstākļi norāda, ka kaitīgais dempings var turpināties, vai pierādījumi par to, ka traucējumi izejvielu tirgū turpinās.

▼B

Veicot izmeklēšanu saskaņā ar šo punktu, eksportētājiem, importētājiem, eksportētājvalsts pārstāvjiem un ražotājiem Savienībā nodrošina iespēju izvērst paskaidrojumus, atspēkot vai sniegt piezīmes par jautājumiem, kas izklāstīti pārskatīšanas pieprasījumā, un secinājumus izdara, ņemot vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus, kas iesniegti saistībā ar jautājumu, vai pasākumu izbeigšana var vai nevar novest pie dempinga un kaitējuma turpināšanās vai atkārtotāšanās.

Paziņojumu par gaidāmajām termiņa beigām savlaicīgi publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* pasākumu piemērošanas termiņa pēdējā gadā, kā noteikts šajā punktā. Pēc tam ražotājiem Savienībā ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām ir tiesības iesniegt pārskatīšanas pieprasījumu saskaņā ar otro daļu. Publicē arī paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu, ievērojot šo punktu.

3. Ja uzskata par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc kāda eksportētāja vai importētāja pieprasījuma ar noteikumu, ka pēc galīgā pasākuma ieviešanas ir pagājis attiecīgs laikposms vai vismaz viens gads, vai pēc Savienības ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc šādas starpposma pārskatīšanas, var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt pasākumu piemērošanu.

▼B

Starpposma pārskatīšanu uzsāk, ja pieprasījumā ir sniegti pietiekami pierādījumi tam, ka pasākuma turpmāka piemērošana, lai neitralizētu dempingu, ilgāk nav nepieciešama, un/vai nav domājams, ka kaitējums turpināsies vai atkārtosies, ja pasākumu atceltu vai mainītu, vai ka ar esošo pasākumu nepietiek vai vairs nepietiek, lai neitralizētu dempingu, kas rada kaitējumu.

Ja izmeklēšanas pasākumus veic, ievērojot šo punktu, Komisija cita starpā var apsvērt, vai ar dempingu un kaitējumu saistītie apstākļi nav ievērojami mainījušies un vai esošie pasākumi nodrošina cerētos rezultātus un novērš kaitējumu, kas ir konstatēts iepriekš saskaņā ar 3. pantu. Šajā ziņā, pieņemot galīgo lēmumu, ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus.

▼M1

Ja pastāvošo antidempinga pasākumu pamatā ir normālā vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 2. panta 7. punktu tādā redakcijā, kas bija spēkā 2017. gada 19. decembrī, 2. panta 1.–6.a punktā paredzētā metodika aizstāj sākotnējo normālās vērtības noteikšanai izmantoto metodiku tikai no dienas, kurā sāka minēto pasākumu pirmā termiņa beigu pārskatīšana pēc 2017. gada 19. decembra. Saskaņā ar 11. panta 2. punktu minētie pasākumi paliek spēkā līdz pārskatīšanas pabeigšanai.

▼B

4. Pārskatīšanu veic arī, lai konstatētu attiecīgās eksportētājvalsts to jauno eksportētāju dempinga individuālās starpības, kuri netika eksportējuši izstrādājumu izmeklēšanas laikposmā, ar kuru pamatoti pasākumi.

Pārskatīšanu uzsāk, ja jaunais eksportētājs vai ražotājs var parādīt, ka nav saistīts ar kādu no tiem eksportētājvalsts eksportētājiem vai ražotājiem, uz kuriem attiecas izstrādājumam piemērotie antidempinga pasākumi, un ka tas faktiski ir veicis eksportu uz Savienību pēc izmeklēšanas laikposma, vai ja tas var pierādīt, ka ir uzņēmies neatsaucamas līgumsaistības eksportēt uz Savienību ievērojamu daudzumu.

Jaunā eksportētāja pārskatīšanu sāk un veic paātrināti pēc tam, kad Savienības ražotājiem ir bijusi iespēja sniegt piezīmes. Komisijas regula par pārskatīšanas uzsākšanu atceļ spēkā esošos maksājumus attiecībā uz attiecīgo jauno eksportētāju, grozot regulu, kas ir uzlikusi šādus maksājumus, un pakļaujot importu reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu, lai nodrošinātu antidempinga maksājuma atpakaļejošu piemērošanu, sākot no pārskatīšanas uzsākšanas datuma, ja tā rezultātā tiek konstatēts dempings.

Šā punkta noteikumus nepiemēro, ja maksājumi uzlikti saskaņā ar 9. panta 6. punktu.

▼M1

Ja pastāvošo antidempinga pasākumu pamatā ir normālā vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 2. panta 7. punktu tādā redakcijā, kas bija spēkā 2017. gada 19. decembrī, 2. panta 1.–6.a punktā paredzētā metodika aizstāj sākotnējo normālās vērtības noteikšanai izmantoto metodiku

▼ M1

tikai pēc dienas, kurā sāka minēto pasākumu pirmā termiņa beigu pārskatīšana pēc 2017. gada 20. decembra. Saskaņā ar 11. panta 2. punktu minētie pasākumi paliek spēkā līdz pārskatīšanas pabeigšanai.

▼ B

5. Šīs regulas attiecīgos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanu veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro ikvienas pārskatīšanas gadījumā, ko veic atbilstīgi 2., 3. un 4. punktam.

Pārskatīšanas atbilstīgi 2. un 3. punktam veic paātrināti, un parasti tās pabeidz 12 mēnešu laikā pēc pārskatīšanas sākšanas datuma. Katrā ziņā pārskatīšanu atbilstīgi 2. un 3. punktam visos gadījumos pabeidz 15 mēnešu laikā pēc tās sākšanas.

Pārskatīšanu atbilstīgi 4. punktam visos gadījumos pabeidz deviņu mēnešu laikā pēc tās sākšanas.

Ja pārskatīšana, ko veic saskaņā ar 2. punktu, ir sāta, kamēr tajā pašā procedūrā turpinās pārskatīšana saskaņā ar 3. punktu, tad pārskatīšanu saskaņā ar 3. punktu pabeidz tajā pašā laikā, kas paredzēts attiecībā uz pārskatīšanu saskaņā ar 2. punktu.

Ja izmeklēšana nav pabeigta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā noteikto termiņu laikā, tad pasākumi:

- nav spēkā, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. punktu,
- nav spēkā, ja paralēli tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. un 3. punktu, ja vai nu izmeklēšana saskaņā ar 2. punktu ir sāta, kamēr saskaņā ar to pašu procedūru notiek pārskatīšana saskaņā ar 3. punktu, vai ja šādas pārskatīšanas sāktas vienlaicīgi, vai
- paliek nemainīti, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 3. un 4. punktu.

Paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu saskaņā ar šo punktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

▼ M2

Ja pēc izmeklēšanas, ko veic, ievērojot 2. punktu, pasākumu vairs nepiemēro, visus maksājumus, kuri iekasēti no šādas izmeklēšanas, kas veikta attiecībā uz atmuitotām precēm, sākšanas dienas, atmaksā ar noteikumu, ka to pieprasa valsts muitas dienesti un ka šie muitas dienesti to piešķir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami muitas jomā attiecībā uz maksājumu atmaksāšanu un atbrīvojumu no tiem. Valsts muitas dienesti, veicot šādu atmaksu, neveic procentu maksājumus.

▼ B

6. Pārskatīšanu, ko veic, ievērojot šo pantu, sāk Komisija. Komisija saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru pieņem lēmumu par to, vai sākt pārskatīšanu, ievērojot šā panta 2. punktu. Tiklīdz kāds operators vai dalībvalsts ir iesnieguši pieprasījumu, ar ko pamato pārskatīšanas sākšanu, ievērojot 3. un 4. punktu, un Komisija ir

▼B

pabeigusi to analizēt, vai Komisija pati ir noteikusi, ka būtu jāpārskata vajadzība pēc tālākas pasākumu piemērošanas, Komisija arī sniedz informāciju dalībvalstīm.

Atkarībā no pārskatīšanas rezultātiem pasākumus saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru atceļ vai turpina, ievērojot šā panta 2. punktu, vai atceļ, turpina vai groza, ievērojot šā panta 3. un 4. punktu.

Ja pasākumus atceļ attiecībā uz atsevišķiem eksportētājiem, bet ne visai valstij kopumā, uz šiem eksportētājiem turpina attiekties procedūra un, ievērojot šo pantu, uz tiem automātiski var attiecināt atkārtotu izmeklēšanu jebkuras jaunas pārskatīšanas laikā, kura attiecas uz minēto valsti.

7. Ja pasākumu pārskatīšana, ievērojot 3. punktu, tiek veikta pasākumu piemērošanas laikposma beigās, kā norādīts 2. punktā, šāda pārskatīšana aptver arī 2. punktā izklāstītos apstākļus.

8. Neatkarīgi no 2. punkta importētājs var pieprasīt atmaksāt iekasētos maksājumus, ja izrādās, ka dempinga starpība, uz kuras pamata maksājums veikts, ir likvidēta vai samazināta līdz līmenim, kas ir zemāks par līmeni, no kura sāk piemērot spēkā esošos maksājumus.

Pieprasot atmaksāt antidempinga maksājumus, importētājs iesniedz Komisijai iesniegumu. Iesniegumu iesniedz ar tās dalībvalsts starpniecību, kuras teritorijā izstrādājumi tika laisti brīvā apgrozībā, sešu mēnešu laikā, sākot no datuma, kad kompetentās iestādes attiecīgi noteica piemērojamo galīgo maksājumu apmēru, vai sākot no datuma, kurā tika pieņemts galīgais lēmums iekasēt pagaidu maksājumus. Dalībvalstis tūlīt nosūta iesniegumu Komisijai.

Uzskata, ka iesniegums par atmaksāšanu ir attiecīgi papildināts ar pierādījumiem tikai tad, ja tajā ir atrodama precīza informācija par pieprasīto atmaksājamo antidempinga maksājumu summu un visi muitas dokumenti attiecībā uz šādas summas aprēķiniem un samaksāšanu. Tajā ir arī reprezentatīvu laikposmu aptveroši pierādījumi par parastajām cenām un eksporta cenām, ko eksportētājs vai ražotājs, uz kuru attiecas maksājums, ir noteicis eksportam uz Savienību. Gadījumos, kad importētājs nav saistīts ar attiecīgo eksportētāju vai ražotāju, un šāda informācija nav tūlīt pieejama, vai ja eksportētājs vai ražotājs nevēlas to sniegt importētājam, iesniegumā ir eksportētāja vai ražotāja apliecinājums, ka dempinga starpība ir samazināta vai likvidēta, kā norādīts šajā pantā, un ka būtiskos pierādījumus iesniegs Komisijai. Ja šādi pierādījumi pieņemamā laikposmā netiek saņemti no eksportētāja vai ražotāja, iesniegumu noraida.

Komisija lemj, vai un kādā apmērā pieteikums būtu jāapmierina, vai arī tā jebkurā laikā var nolemt, ka sāks starpposma pārskatīšanu saskaņā ar pārskatīšanai piemērojamiem noteikumiem; šādas pārskatīšanas rezultātā

▼B

iegūto informāciju un konstatējumus izmanto, lai noteiktu, vai un kādā mērā maksājumu atmaksāšana ir pamatota. Tiklīdz Komisija ir pabeigusi pietiekuma izskatīšanu, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

Maksājumu atmaksāšana parasti notiek 12 mēnešu laikā un nekādā gadījumā nepārsniedz 18 mēnešus, sākot no datuma, kurā izstrādājuma importētājs, kam uzlikts antidempinga maksājums, ir iesniedzis atmaksāšanas pieprasījumu, pievienojot attiecīgus pierādījumus.

Parasti atļautā atmaksājuma summu izmaksā dalībvalstis 90 dienu laikā pēc Komisijas lēmuma.

9. Visās pārskatīšanās un izmeklēšanās par atmaksāšanu, kuras, ievērojot šo pantu, veic Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu.

▼MI

Attiecībā uz apstākļiem, kuri ir būtiski normālās vērtības noteikšanai saskaņā ar 2. pantu, pienācīgi ņem vērā visus būtiskos pierādījumus, arī attiecīgos ziņojumus par dominējošiem apstākļiem eksportētāju un ražotāju iekšējā tirgū un pierādījumus, uz kuriem šie ziņojumi ir balstīti, kas pievienoti lietas materiāliem un par ko ieinteresētajām pusēm ir bijusi iespēja izteikt piezīmes.

▼B

10. Izmeklēšanā, ko veic, ievērojot šo pantu, Komisija pārbauda eksporta cenu ticamību saskaņā ar 2. pantu. Taču, nolemjot veidot eksporta cenu saskaņā ar 2. panta 9. punktu, tā šo cenu aprēķina, neieturot samaksāto antidempinga maksājumu summu, ja tiek sniegti pārliecinoši pierādījumi, ka maksājums ir attiecīgi atspoguļots tālākpārdošanas cenās un turpmākajās pārdošanas cenās Savienībā.

*12. pants***Absorbcija**

1. Ja Savienības ražošanas nozares pārstāvji vai cita ieinteresētā puse (parasti divu gadu laikā pēc pasākumu stāšanās spēkā) iesniedz pietiekamu informāciju, kas liecina, ka pēc sākotnējās izmeklēšanas perioda un pirms vai pēc pasākumu noteikšanas Savienībā importēto izstrādājumu eksporta cenas ir samazinājušās vai palikušas nemainīgas, vai nepietiekami mainījušās tālākpārdošanas cenās vai turpmākās pārdošanas cenās, Komisija var atsākt izmeklēšanu, lai pārbaudītu, vai pasākums ir ietekmējis iepriekšminētās cenas. Tiklīdz ieinteresētā puse ir iesniegusi pietiekamu informāciju, ar ko pamato izmeklēšanas atsākšanu, un Komisija ir pabeigusi tās analīzi, Komisija dalībvalstīm sniedz informāciju.

Izmeklēšanu saskaņā ar pirmajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem var atsākt arī pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma.

▼B

2. Ja veic atkārtotu izmeklēšanu, ievērojot šo pantu, eksportētājiem, importētājiem un Savienības ražotājiem nodrošina iespēju precizēt situāciju attiecībā uz tālākpārdošanas cenām vai turpmākajām pārdošanas cenām. Ja izdara secinājumu, ka pasākumam būtu vajadzējis izraisīt pārmaiņas šajās cenās, lai novērstu saskaņā ar 3. pantu iepriekš konstatēto kaitējumu, saskaņā ar 2. pantu pārvērtē eksporta cenas un pārrēķina dempinga starpības, ņemot vērā par jaunu novērtētās eksporta cenas. Ja uzskata, ka 12. panta 1. punkta nosacījumi ir izpildīti eksporta cenu krituma dēļ, kas noticis pēc sākotnējā izmeklēšanas laikposma un pirms vai pēc pasākumu piemērošanas, tad var pārrēķināt dempinga starpības, lai ņemtu vērā šīs zemākās eksporta cenas.

3. Ja atkārtotā izmeklēšanā saskaņā ar šo pantu konstatē palielinātu dempingu, Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru var grozīt spēkā esošos pasākumus atbilstoši jaunajiem konstatējumiem par eksporta cenām. Antidempinga maksājuma summa, kas noteikta saskaņā ar šo pantu, nepārsniedz divkārtu sākotnēji noteiktā maksājuma summu.

4. Visu atkārtotu izmeklēšanu gadījumā, ko veic saskaņā ar šo pantu, piemēro attiecīgos 5. un 6. panta noteikumus, izņemot, ja šādas izmeklēšanas veic paātrināti un parasti pabeidz sešu mēnešu laikā no atkārtotās izmeklēšanas sākuma datuma. Katrā ziņā šādas atkārtotās izmeklēšanas visos gadījumos pabeidz deviņu mēnešu laikā no atkārtotās izmeklēšanas sākšanas.

Ja atkārtotā izmeklēšana nav pabeigta pirmajā daļā noteikto termiņu laikā, tad pasākumi paliek nemainīti. Paziņojumu par pasākumu saglabāšanu saskaņā ar šo punktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Saskaņā ar šo pantu domājamās normālās vērtības izmaiņas ņem vērā tikai tad, ja termiņos, kas norādīti paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu, Komisijai dara pieejamu pilnīgu informāciju par pārskatītajām normālajām vērtībām, to papildinot ar pamatotiem pierādījumiem. Ja izmeklēšana ietver normālo vērtību atkārtotu pārbaudi, importu var pakļaut reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu, kamēr nav zināmi atkārtotas izmeklēšanas rezultāti.

13. pants

Pasākumu apiešana

1. Saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga izstrādājuma importu no trešām valstīm vai uz nedaudz pārveidota līdzīga izstrādājuma vai šāda izstrādājuma sastāvdaļu importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana.

Antidempinga maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 9. panta 5. punktu uzlikto atlikušo antidempinga maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana.

▼B

Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modelī starp trešām valstīm un Savienību vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kas pakļauta pasākumiem, un Savienību, kuri izriet no prakses, procesa vai darba un kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo izstrādājumu cenu un/vai daudzumu izteiksmē, un ja vajadzības gadījumā saskaņā ar 2. panta noteikumiem ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz līdzīgam izstrādājumam agrāk noteiktajām normālajām vērtībām.

Trešajā daļā minētā prakse, process vai darbs, *inter alia*, ietver:

- a) attiecīgā izstrādājuma nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt zem muitas kodiem, kuri parasti nav pakļauti pasākumiem, ar noteikumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās izstrādājuma būtiskās īpašības;
- b) pasākumiem pakļauta izstrādājuma sūtījumu caur trešām valstīm;
- c) eksportētāju vai ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kas pakļauta pasākumiem, lai vēlāk savus izstrādājumus eksportētu uz Savienību caur ražotājiem, kuri gūst labumu no atsevišķām maksājuma likmēm, kas ir zemākas nekā attiecīgā ražotāja izstrādājumiem piemērojamā likme;
- d) panta 2. punktā norādītajos apstākļos, detaļu montāžu Savienībā vai kādā trešā valstī.

2. Uzskata, ka montāžas operācija Savienībā vai trešā valstī apiet spēkā esošos pasākumus, ja:

- a) operācija ir sākusies vai ir ievērojami pieaudzis tās apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas un attiecīgās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi; un
- b) detaļas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, bet neuzskata, ka notiek pasākumu apiešana, ja montāžas vai nobeiguma apstrādes laikā ievestajām detaļām pievienotā vērtība par 25 % pārsniedz ražošanas izmaksas; un
- c) maksājuma korektīvo ietekmi mazina līdzīgo samontēto izstrādājumu cenas un/vai daudzumi, un ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz agrāk noteiktajām līdzīgo vai pielīdzināmo izstrādājumu normālajām vērtībām.

▼M2

3. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts vai jebkuras ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz šā panta 1. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk, pieņemot Komisijas regulu,

▼ M2

kurā ir arī norādījumi muitas dienestiem reģistrēt importu, ievērojot 14. panta 5. punktu, vai arī pieprasīt garantijas. Tiklīdz ieinteresētā puse vai dalībvalsts ir iesniegusi pieprasījumu, ar ko pamato izmeklēšanas sākšanu, un Komisija ir pabeigusi savu analīzi vai ja Komisija pati ir noteikusi, ka ir vajadzība sākt izmeklēšanu, Komisija dalībvalstīm sniedz informāciju.

▼ B

Izmeklēšanu veic Komisija. Komisijai var palīdzēt muitas iestādes, un izmeklēšanu pabeidz deviņos mēnešos.

Ja galīgi noskaidrotie fakti pamato pasākumu paplašināšanu, to veic Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Paplašināšana stājas spēkā dienā, kad, ievērojot 14. panta 5. punktu, tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šīs regulas procesuālos noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

▼ M2

4. Importu neregistrē saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai pasākumiem, ja to tirgo uzņēmumi, kuri gūst priekšrocības no atbrīvojumiem.

Atbrīvojumu pieprasījumus, kas pienācīgi pamatoti ar pierādījumiem, iesniedz termiņos, kuri noteikti Komisijas regulā un kurus ievērojot sāk izmeklēšanu.

Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek ārpus Savienības, atbrīvojumus var piešķirt tiem attiecīgā izstrādājuma ražotājiem, par kuriem konstatēts, ka tie nav iesaistīti šā panta 1. un 2. punktā definētajā apiešanas praksē.

Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek Savienībā, atbrīvojumus var piešķirt tiem importētājiem, kuri var pierādīt, ka tie nav iesaistīti šā panta 1. un 2. punktā definētajā apiešanas praksē.

▼ B

Minētos atbrīvojumus piešķir ar Komisijas lēmumu, un tie paliek spēkā attiecīgajā lēmumā noteiktajā laikposmā un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem. Tiklīdz Komisija ir pabeigusi pieteikuma izskatīšanu, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

Ja ir izpildīti 11. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi, atbrīvojumus var piešķirt arī pēc izmeklēšanas pabeigšanas, kuras rezultātā pasākumi paplašināti.

Ja kopš pasākumu paplašināšanas ir pagājis vismaz viens gads un ja atbrīvojumu pieprasa vai, iespējams, pieprasīs ievērojams skaits pušu, Komisija var pieņemt lēmumu sākt pārskatīt pasākumu paplašināšanu. Ikvienu šādu pārskatīšanu izdara saskaņā ar 11. panta 5. punkta noteikumiem, kas piemērojami pārskatīšanai atbilstīgi 11. panta 3. punktam.

▼B

5. Šis pants nekavē parastā kārtībā piemērot spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

*14. pants***Vispārīgi noteikumi**

1. Pagaidu vai galīgos antidempinga maksājumus uzliek ar regulu, un dalībvalstis tos iekasē, ievērojot regulā par šādu maksājumu ieviešanu noteikto iekasēšanas veidu, likmi un pārējos kritērijus. Šādus maksājumus iekasē arī neatkarīgi no muitas nodokļiem, nodokļiem un citiem maksājumiem, ko parasti uzliek importam.

Nevienu izstrādājumu nepakļauj abiem – gan antidempinga, gan kompensācijas maksājumiem, risinot vienu un to pašu situāciju, kas izriet no dempinga vai eksporta subsīdijām.

2. Regulas par pagaidu vai galīgo antidempinga maksājumu uzlikšanu un regulas vai lēmumus par saistību pieņemšanu, izmeklēšanas vai lietas izskatīšanas izbeigšanu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šādās regulās vai lēmumos, pienācīgi ievērojot informācijas konfidencialitāti, jo īpaši norāda, ja iespējams, eksportētāju vārdus vai arī iesaisītās valstis, izstrādājuma aprakstu un to visu būtisko faktu un apsvērumu kopsavilkumu, kas attiecas uz dempinga un kaitējuma noteikšanu. Visos gadījumos regulas vai lēmuma kopiju nosūta zināmajām ieinteresētajām pusēm. Šā punkta noteikumi *mutatis mutandis* attiecas uz pārskatīšanām.

▼M2

3. Ievērojot šo regulu, var pieņemt speciālus noteikumus, jo īpaši attiecībā uz izcelsmes koncepcijas kopējo definīciju, kas ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁾, un attiecībā uz antidempinga maksājumu piemērošanu un iekasēšanu dalībvalsts kontinentālajā šelfā vai ekskluzīvajā ekonomikas zonā, par kuru dalībvalsts paziņojusi, ievērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju (*UNCLOS*).

▼B

4. Saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru pasākumus, kas piemēroti saskaņā ar šo regulu, Savienības interesēs ar Komisijas lēmumu var atlikt uz deviņiem mēnešiem. Komisija saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru var pagarināt pasākumu atlikšanu uz turpmāku laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu.

Pasākumus var atlikt tikai tajā gadījumā, ja tirgus apstākļi uz laiku ir mainījušies tādā apmērā, ka nav domājams, ka pasākumu atlikšanas dēļ atkal tiks nodarīts kaitējums, un ar noteikumu, ka Savienības ražošanas nozarei ir bijusi iespēja sniegt piezīmes un minētās piezīmes ir ņemtas vērā. Pasākumus var jebkurā brīdī atsākt saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, ja apturēšanas iemesls vairs nav spēkā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

▼ M2

5. Kad tiek sākta izmeklēšana, Komisija, savlaicīgi informējot dalībvalstis, var norīkot muitas iestādes veikt atbilstīgus pasākumus importa reģistrēšanai, lai pasākumus attiecībā uz minēto importu vēlāk varētu piemērot no šādas reģistrācijas datuma. Importu reģistrē, ja no Savienības ražošanas nozares ir saņemts pieprasījums ar pietiekamiem pierādījumiem, kas pamato šādu rīcību. Importu var reģistrēt arī pēc Komisijas iniciatīvas. Reģistrēšanu ievieš, pieņemot Komisijas regulu. Šādā regulā konkrētizē rīcības mērķi un vajadzības gadījumā – iespējamo nākotnes saistību apmēru. Importa reģistrāciju veic ne ilgāk kā deviņus mēnešus.

5.a Komisija, ja vien tai 5. panta izpratnē nav pietiekamu pierādījumu par to, ka nav ievērotas 10. panta 4. punkta c) vai d) apakšpunktā minētās prasības, importu, ievērojot šā panta 5. punktu, reģistrē iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā, ievērojot 19.a pantu. Pieņemot lēmumu par reģistrēšanu, Komisija jo īpaši analizē informāciju, kas apkopota, balstoties uz Eiropas Savienības integrētā muitas tarifa (*TARIC*) kodu izveidi izstrādājumam, par kuru tiek veikta izmeklēšana, saskaņā ar šā panta 6. punktu.

6. Katru mēnesi dalībvalstis iesniedz ziņojumus Komisijai par izmeklēšanai un pasākumiem pakļauto izstrādājumu importa tirdzniecību, kā arī par maksājumu summām, kas iekasētas, ievērojot šo regulu. Uzsākot izmeklēšanu, ievērojot 5. pantu, Komisija izveido *TARIC* kodus izstrādājumam, par kuru tiek veikta izmeklēšana. Tiklīdz ir sākta izmeklēšana, dalībvalstis minētos *TARIC* kodus izmanto, lai ziņotu par tāda izstrādājuma importu, par kuru tiek veikta izmeklēšana. Komisija pēc īpaša pamatota ieinteresētās puses pieprasījuma var nolemt tai sniegt nekonfidenciālu informācijas kopsavilkumu par attiecīgo izstrādājumu kopējo importa apjomu un vērtību.

▼ B

7. Neskarot 6. punktu, Komisija katrā atsevišķā gadījumā var pieprasīt dalībvalstīm sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai efektīvi pārraudzītu pasākumu piemērošanu. Šajā ziņā piemēro 6. panta 3. un 4. punktu. Uz visu informāciju, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šo pantu, attiecas 19. panta 6. punkta noteikumi.

▼ M2

8. Kad vien Komisija ir paredzējusi pieņemt dokumentu, kurā sniegta vispārējās norādes iespējamām ieinteresētajām pusēm par šīs regulas piemērošanu, tiek rīkotas publiskas konsultācijas saskaņā ar LES 11. panta 3. punktu. Arī Eiropas Parlaments un Padome var paust savus viedokļus.

*14.a pants***Kontinentālais šelfs vai ekskluzīvā ekonomikas zona**

1. Antidempinga maksājumu var uzlikt arī jebkuram dempinga izstrādājumam, kas lielos daudzumos ievests uz mākslīgas salas, fiksētā vai peldošā iekārtā vai citā struktūrā kādas dalībvalsts kontinentālajā šelfā vai ekskluzīvajā ekonomikas zonā, ko dalībvalsts paziņojusi, ievērojot

▼ **M2**

UNCLOS, ja tas radītu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros izklāstīti nosacījumi šādu maksājumu atkārtotai uzlikšanai, kā arī procedūras, kas saistītas ar informēšanu un paziņošanu par šādiem izstrādājumiem un ar šādu maksājumu samaksu, tostarp izmaksu segšanu, atmaksāšanu un atbrīvojumu (muitas instruments). Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 3. punktā.

2. Komisija 1. punktā minētos maksājumus uzliek tikai no datuma, kad sāk darboties 1. punktā minētais muitas instruments. Komisija ar atsevišķu publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* informē visus ekonomikas dalībniekus par to, ka muitas instruments ir sācis darboties.

▼ **B***15. pants***Komiteju procedūra**

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 4. pantu.

5. Ievērojot Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 5. punktu, ja izmanto rakstisko procedūru, lai pieņemtu galīgos pasākumus atbilstīgi 3. punktam vai lai izlemtu sākt vai nesākt termiņa beigu pārskatīšanu, ievērojot šīs regulas 11. panta 6. punktu, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļu vairākums, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 1. punktā. Ja citos gadījumos, kad komitejā notiek apspriedes par pasākuma projektu, tiek izmantota rakstiskā procedūra, šādu procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai to pieprasa vienkāršs komitejas locekļu vairākums. Ja citos gadījumos, kad komitejā nenotiek apspriedes par pasākuma projektu, tiek izmantota rakstiskā procedūra, šādu procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja priekšsēdētāja noteiktajā termiņā tā nolemj priekšsēdētājs vai ja to pieprasa vismaz ceturtā daļa komitejas locekļu.

6. Komiteja var izskatīt jebkuru jautājumu saistībā ar šīs regulas piemērošanu, kuru ierosinājusi Komisija vai kurš ierosināts pēc dalībvalsts pieprasījuma. Dalībvalstis var pieprasīt informāciju un apmainīties viedokļiem komitejā, vai tieši kontaktējoties ar Komisiju.

▼ B*16. pants***Pārbaudes apmeklējumi**

1. Ja Komisija uzskata par nepieciešamu, tā var sarīkot apmeklējumu, lai pārbaudītu importētāju, eksportētāju, tirgotāju, aģentu, ražotāju, tirdzniecības asociāciju un organizāciju dokumentāciju un pārbaudītu par dempingu un kaitējumu sniegto informāciju. Ja nav pienācīgas un savlaicīgas atbildes, Komisija var izvēlēties neveikt pārbaudes apmeklējumu.

2. Komisija pēc vajadzības drīkst veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka tā ir saņēmusi attiecīgo uzņēmumu piekrišanu, ka tā ir informējusi attiecīgās valsts valdības pārstāvjus un ka valsts valdībai nav iebildumu pret šādu izmeklēšanu. Tiklīdz ir saņemta attiecīgo uzņēmumu piekrišana, Komisija dara zināmus eksportētājvalsts iestādēm to uzņēmumu nosaukumus un adreses, kuri tiks apmeklēti, kā arī norunāto apmeklējuma laiku.

3. Attiecīgajiem uzņēmumiem dara zināmu tās informācijas raksturu, kas tiks pārbaudīta pārbaudes apmeklējumu laikā, kā arī visu turpmāko informāciju, ko nepieciešams sniegt šādu apmeklējumu laikā, lai gan tas neliedz pārbaudes laikā pieprasīt sniegt sīkāku informāciju iegūtās informācijas sakarā.

4. Ja izmeklēšanu veic, ievērojot 1., 2. un 3. punktu, Komisijai sniedz palīdzību to dalībvalstu ierēdņi, kas pieprasa sev šādu iespēju.

*17. pants***Pārbaude izlases veidā****▼ M2**

1. Gadījumos, kad ir daudz Savienības ražotāju vai kad ir daudz eksportētāju vai importētāju, izstrādājumu veidu vai darījumu veidu, izmeklēšanu var ierobežot līdz saprātīgam pušu, izstrādājumu vai darījumu skaitam, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasī, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai līdz lielākajam produkciju, pārdošanu vai eksportu raksturojošam apjomam, ko var saprātīgi izmeklēt atvēlētajā laikā.

2. Pušu, izstrādājumu vai darījumu veidu galīgo atlasī saskaņā ar šiem atlases noteikumiem veic Komisija. Tomēr, lai dotu iespēju izvēlēties raksturīgu paraugu, priekšroku dod paraugu atlasei, apspriežoties ar attiecīgajām pusēm un saņemot to piekrišanu, ar noteikumu, ka šādas puses informē par sevi un vienas nedēļas laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas dara pieejamu pietiekamu informāciju.

▼B

3. Gadījumos, kad izmeklēšanu ierobežo saskaņā ar šo pantu, tomēr aprēķina individuālu dempinga starpību katram sākotnēji neizvēlētam eksportētājam vai ražotājam, kurš ir iesniedzis nepieciešamo informāciju šajā regulā noteiktajos termiņos, izņemot gadījumus, kad eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka atsevišķas pārbaudes būtu pārmērīgi apgrūtinājošas un neļautu savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu.

4. Ja ir pieņemts lēmums par atlasītiem un dažas vai visas no atlasītajām pusēm zināmā mērā nesadarbojas, līdz ar to, iespējams, būtiski ietekmējot izmeklēšanas iznākumu, var izvēlēties jaunus paraugus.

Tomēr, ja nesadarbošanās ir vērojama būtiskos apmēros vai arī trūkst laika, lai izvēlētos jaunu paraugu, piemēro attiecīgos 18. panta noteikumus.

*18. pants***Nesadarbošanās**

1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus.

Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, minēto informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus.

Ieinteresētajām pusēm dara zināmu to, kādas sekas var radīt nesadarbošanās.

2. To, ka netiek sniegta atbilde elektroniskā formā, neuzskata par nesadarbošanos ar noteikumu, ka ieinteresētā puse pierāda, ka atbildes sagatavošana pieprasītajā formā radītu nepamatotu, lieku apgrūtinājumu vai nepamatotas papildu izmaksas.

3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, to tomēr ņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pārbaudāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

4. Ja pierādījumi vai informācija netiek pieņemta, par iemesliem tūlīt informē šo pierādījumu vai informācijas iesniedzēju, un dod iespēju sniegt turpmākus paskaidrojumus norādītajā termiņā. Ja paskaidrojumus atzīst par neapmierinošiem, konstatējumus izpauž un publicē, norādot šādu pierādījumu noraidīšanas iemeslus.

▼B

5. Ja konstatējumi, ietverot tos, kas attiecas uz normālo vērtību, pamatojas uz 1. punkta noteikumiem, ietverot sūdzībā iekļauto informāciju, tos pārbauda, ja iespējams un, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, salīdzinot ar citu pieejamo neatkarīgo avotu sniegto informāciju, piemēram, ar publicētajām cenu lapām, oficiālo importa statistiku un muitas ieņēmumiem, vai informāciju, ko izmeklēšanas laikā iegūst no pārējām ieinteresētajām pusēm.

Attiecīgā gadījumā šāda informācija var iekļaut atbilstīgus datus par pasaules tirgu vai citiem reprezentatīviem tirgiem.

6. Ja ieinteresētā puse nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

*19. pants***Konfidencialitāte**

1. Ar informāciju, kas pēc sava rakstura ir konfidenciāla (piemēram, tā nodrošinātu ievērojamas priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu personu, kura šādu informāciju ir sniegusi vai personu, no kuras persona, kura informāciju ir sniegusi, ir informāciju ieguvusi) vai kuru izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, iestādes apietas kā ar konfidenciālu, ja tam ir pamatots iemesls.

2. Ieinteresētajām pusēm, kuras sniedz konfidenciālu informāciju, pieprasa sniegt tās nekonfidenciālu kopsavilkumu. Šādi kopsavilkumi ir pietiekami sīki izstrādāti, lai ļautu pieņemamā veidā saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību. Ārkārtas situācijā šīs puses var norādīt, ka šādu informāciju nav iespējams sniegt kopsavilkuma veidā. Šādā ārkārtas situācijā norāda iemeslus, kāpēc nav iespējams izveidot kopsavilkumu.

3. Ja uzskata, ka prasība pēc konfidencialitātes nav attaisnota un ja informācijas sniedzējs vai nu negrib darīt informāciju pieejamu, vai atļauj to izpaust vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju var neņemt vērā, ja vien attiecīgi avoti pieņemamā veidā neapliecina, ka informācija ir pareiza. Konfidencialitātes prasību patvaļīgi nenoraida.

4. Šis pants neliedz Savienības iestādēm darīt zināmu vispārīgu informāciju un jo īpaši iemeslus, kas pamato lēmumus, kuri ir pieņemti, ievērojot šo regulu, ne arī darīt zināmus pierādījumus, ko izmanto Savienības institūcijas, ciktāl tas nepieciešams, lai izskaidrotu šos iemeslus tiesā. Darot zināmu šādu informāciju, ņem vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, un šo pušu komercnoslēpumus neatklāj.

5. Komisija un dalībvalstis, ietverot to abu ierēdņus, neizpauž jebkādu informāciju, kas saņemta, ievērojot šo regulu, un kuru ziņu sniedzējs lūdz uzskatīt par konfidenciālu, bez minētā ziņu sniedzēja īpašas atļaujas. Informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm

▼B

vai jebkurus iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Savienības vai dalībvalstu iestādes, neizpauž, izņemot šajā regulā īpaši paredzētus gadījumus.

6. Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju izmanto tikai tam mērķim, kuram tā pieprasīta.

Šis noteikums neliedz izmeklēšanas gaitā saņemto informāciju izmantot citu izmeklēšanu sākšanai tai pašā lietas izskatīšanā saistībā ar attiecīgo izstrādājumu

▼M3*19.a pants***Informācija pagaidu posmā**

1. Savienības ražotāji, kā arī importētāji un eksportētāji, un to pārstāvju apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt informāciju par pagaidu maksājumu plānoto uzlikšanu. Šādas informācijas pieprasījumus iesniedz rakstiski termiņā, kas noteikts paziņojumā par procedūras sākšanu. Šāda informācija minētajām pusēm tiek sniegta četras nedēļas pirms pagaidu maksājumu uzlikšanas. Šāda informācija ietver ierosināto maksājumu kopsavilkumu (tikai informācijas nolūkā) un detalizētu informāciju par to, kā aprēķina dempinga starpību un starpību, kas ir atbilstoša tam, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, pienācīgi ņemot vērā vajadzību ievērot konfidencialitātes pienākumus, kas ietverti 19. pantā. Pusēm ir trīs darbdienu no šādas informācijas sniegšanas, kurās sniegt komentārus par minēto aprēķinu pareizību.

2. Ja nav paredzēts uzlikt pagaidu maksājumus, bet ir paredzēts turpināt izmeklēšanu, ieinteresētās puses četras nedēļas, pirms beidzas termiņš, kas attiecībā uz pagaidu maksājumu uzlikšanu ir minēts 7. panta 1. punktā, tiek informētas par maksājumu neuzlikšanu.

▼B*20. pants***Informācijas izpaušana**

1. Sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji un to pārstāvības apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt, lai tiem sniedz sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu pasākumi. Pieprasījumus par šādas informācijas izpaušanu iesniedz rakstveidā tūlīt pēc pagaidu pasākumu ieviešanas, un informāciju pēc tam cik ātri vien iespējams sniedz rakstveidā.

2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

▼ B

3. Prasības par galīgu nodošanu atklātībai, kā teikts 2. punktā, rakstveidā adresē Komisijai, un, ja ir uzlikts pagaidu pasākums, tās saņem ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad ir publicēta šā maksājuma uzlikšana. Ja pagaidu maksājums nav uzlikts, pusēm nodrošina iespēju pieprasīt galīgu nodošanu atklātībai Komisijas noteiktajos termiņos.

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai veic rakstveidā. To dara, ievērojot prasību par konfidencialas informācijas aizsardzību, tiklīdz iespējams un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms 9. pantā noteikto procedūru sākšanas. Ja Komisija minētajā laikā nevar atklāt konkrētus faktus vai apsvērumus, tad tos atklāj, cik vien ātri iespējams pēc tam.

Informācijas atklāšana neskar nevienu turpmāku lēmumu, ko var pieņemt Komisija, bet, ja šāds lēmums ir pamatots ar atšķirīgiem faktiem un apsvērumiem, tos nodod atklātībai, cik ātri vien iespējams.

5. Piezīmes, kas iesniegtas pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībā, tiek ņemtas vērā tikai tad, ja tās ir saņemtas termiņā, ko nosaka Komisija katrā atsevišķā gadījumā un kas ir vismaz desmit dienas, pienācīgi ņemot vērā lietas steidzamību. Ja ir jāveic papildu informācijas galīgā nodošana atklātībā, var noteikt īsāku laikposmu.

*21. pants***Savienības intereses**

1. Konstatējumu par to, vai iejaukšanās ietilpst Savienības interesēs, pamato ar dažādu interešu novērtēšanu kopumā, ietverot vietējo ražotāju, lietotāju un patērētāju intereses. Konstatējumus, ievērojot šo pantu, var izdarīt tikai tad, ja visām pusēm ir bijusi iespēja darīt zināmus savus viedokļus, ievērojot 2. punktu. Šādā pārbaudē īpaši apsver nepieciešamību likvidēt kaitējumu radošā dempinga izkropļojošo ietekmi uz tirdzniecību un atjaunot efektīvu konkurenci. Pasākumus, ko nosaka, pamatojoties uz konstatēto dempingu un kaitējumu, nedrīkst piemērot, ja iestādes, atsaucoties uz visu iesniegto informāciju, var izdarīt nepārprotamus secinājumus, ka Savienības interesēs nav piemērot šādus pasākumus.

▼ M2

2. Lai Komisija, pieņemot lēmumu par to, vai pasākumu noteikšana ir vai nav Savienības interesēs, varētu ņemt vērā visus viedokļus un informāciju, paziņojumā par antidempinga procedūras sākšanu noteiktajā termiņā Savienības ražotāji, kā arī arodbiedrības, importētāji un to pārstāvju apvienības, reprezentatīvie lietotāji un patērētāju pārstāvju organizācijas var informēt par sevi un iesniegt informāciju Komisijai. Šādu informāciju vai attiecīgu tās kopsavilkumu dara pieejamu pārējām šajā pantā minētajām pusēm, un tām ir tiesības atbildēt uz šo informāciju.

▼B

3. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt tikšanos. Šādas prasības apmierina, ja tās ir iesniegtas 2. punktā norādītajā termiņā un ja tajās ir izklāstīti iemesli attiecībā uz Savienības interesēm, kāpēc puses būtu jāuzklausā.

▼M2

4. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var sniegt piezīmes par ikviena pagaidu maksājuma piemērošanu. Šādas piezīmes saņem 15 dienu laikā no konkrēto pasākumu piemērošanas dienas, ja tās ir jāņem vērā, un tās vai attiecīgos to kopsavilkumus dara pieejamus citām pusēm, kurām ir tiesības atbildēt uz šādām piezīmēm.

▼B

5. Komisija izskata pienācīgi iesniegto informāciju un to, ciktāl tā ir reprezentatīva, un šādas analīzes rezultātus kopā ar atzinumu pēc būtības nosūta 15. pantā minētajai komitejai kā daļu no pasākumu projekta, ko iesniedz, ievērojot 9. pantu. Komisijai būtu jāņem vērā komitejā paustie viedokļi, ievērojot Regulā (ES) Nr. 182/2011 paredzētos nosacījumus.

6. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt, lai tām nosūta faktus un apsvērumus, ar kuriem, visticamāk, tiks pamatoti galīgie lēmumi. Šādu informāciju dara pieejamu tiktāl, cik tas iespējams, un neskarot nevienu turpmāku Komisijas lēmumu.

7. Informāciju ņem vērā tikai tad, ja to papildina faktiski pierādījumi, kas pamato tās derīgumu.

*22. pants***Nobeiguma noteikumi**

Šī regula nekavē piemērot:

- a) jebkādos īpašus noteikumus, kas noteikti nolīgumos, kuri noslēgti starp Savienību un trešām valstīm;
- b) Savienības regulas lauksaimniecības sektorā un Padomes Regulas (EK) Nr. 1667/2006⁽¹⁾, (EK) Nr. 614/2009⁽²⁾ un (EK) Nr. 1216/2009⁽³⁾. Šī regula papildina minētās regulas, atkāpjoties no jebkādiem to noteikumiem, kuri nepieļauj antidempinga maksājumu piemērošanu;
- c) īpašus pasākumus ar noteikumu, ka šāda rīcība nav pretrunā ar saistībām saskaņā ar 1994. gada Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1667/2006 (2006. gada 7. novembris) par glikozi un laktozi (OV L 312, 11.11.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 614/2009 (2009. gada 7. jūlijs) par vienotu sistēmu ovalbumīna un laktalbumīna tirdzniecībai (OV L 181, 14.7.2009., 8. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1216/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm (OV L 328, 15.12.2009., 10. lpp.).

▼ M1

23. pants

Ziņojumi un informācija▼ M2

1. Komisija, pienācīgi ņemot vērā konfidenciālas informācijas aizsardzības prasības 19. panta nozīmē, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ikgadēju ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un īstenošanu.

Minētajā ziņojumā iekļauj informāciju par pagaidu un galīgo pasākumu piemērošanu, izmeklēšanas pārtraukšanu bez pasākumu noteikšanas, saistībām, atkārtotu izmeklēšanu, pārskatīšanu, nozīmīgiem kropļojumiem un pārbaudes apmeklējumiem un to dažādo struktūru darbību, kurām ir jāuzrauga šīs regulas īstenošana un no tās izrietošo pienākumu ievērošana. Ziņojumā iekļauj arī informāciju par trešo valstu izmantotajiem tirdzniecības aizsardzības instrumentiem, kas vērsti pret Savienību, un pārsūdzības pret piemērotajiem pasākumiem. Tajā iekļauj Komisijas Tirdzniecības ģenerāldirektorāta uzklaušīšanas amatpersonas, kā arī MVU palīdzības dienesta darbības saistībā ar šīs regulas piemērošanu.

Ziņojumā iekļauj informāciju arī par to, kā izmeklēšanā tiek izskatīti un ņemti vērā sociālie un vides standarti. Šādos standartos ietver tos standartus, kas noteikti daudzpusējos vides nolīgumos, kuru līgumslēdzēja puse ir Savienība, un šīs regulas Ia pielikumā uzskaitītajās SDO konvencijās, kā arī līdzvērtīgos eksportētājvalsts tiesību aktos.

▼ M1

2. Eiropas Parlaments var aicināt Komisiju piedalīties tā atbildīgās komitejas *ad hoc* sanāksmē, lai izklāstītu un skaidrotu jebkādas jautājumus saistībā ar regulas īstenošanu un sniegtu attiecīgus paskaidrojumus. Parlaments arī var, *inter alia*, pamatojoties uz pirmajā punktā minēto ziņojumu un šajā punktā minēto izklāstu un skaidrojumiem, paziņot Komisijai jebkādas būtiskus apsvērumus un faktus.

3. Komisija ziņojumu publisko ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tā iesniegšanas Eiropas Parlamentam un Padomei.

▼ M2

4. Komisija līdz 2023. gada 9. jūnijam un ik pēc pieciem gadiem pēc tam iesniedz pārskatu Eiropas Parlamentam un Padomei par 7. panta 2.a punkta, 8. panta 1. punkta un 9. panta 4. punkta piemērošanu, tostarp šīs piemērošanas izvērtējumu. Šādam pārskatam vajadzības gadījumā var pievienot tiesību akta priekšlikumu.

23.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz divu gadu laikposmu no 2018. gada 8. jūnija, un tās var izmantot tikai vienreiz.

▼ **M2**

Pilnvaras pieņemt 7. panta 2.a punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 8. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmu, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 1. un 2.a punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 7. panta 1. un 2.a punktu pieņemtie deleģētie akti stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

▼ **B***24. pants***Atcelšana**

Regulu (EK) Nr. 1225/2009 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

*25. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

I PIELIKUMS

ATCELTĀ REGULA AR SEKOJOŠO GROZĪJUMU SARAKSTU

Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009

(OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES)
Nr. 765/2012

(OV L 237, 3.9.2012., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES)
Nr. 1168/2012

(OV L 344, 14.12.2012., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES)   tikai pielikuma
Nr. 37/2014   22. punkts

(OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.)

▼ M2

Ia PIELIKUMS

ŠAJĀ REGULĀ MINĒTĀS SDO KONVENCIJAS

1. Piespiedu darba konvencija, Nr. 29 (1930)
2. Konvencija par biedrošanās brīvību un tiesību apvienoties aizsardzību, Nr. 87 (1948)
3. Konvencija par tiesībām uz apvienošanas organizācijās un kolektīvo līgumu slēgšanu, Nr. 98 (1949)
4. Konvencija par vienlīdzīgu samaksu par līdzvērtīgu darbu vīriešiem un sievietēm, Nr. 100 (1951)
5. Konvencija par piespiedu darba izskaušanu, Nr. 105 (1957)
6. Konvencija par diskrimināciju nodarbinātībā un profesijā, Nr. 111 (1958)
7. Konvencija par minimālo vecumu, no kura persona drīkst būt nodarbināta vai strādāt, Nr. 138 (1973)
8. Bērnu darba ļaunāko formu konvencija, Nr. 182 (1999)

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1225/2009	Šī regula
1. līdz 4. pants	1. līdz 4. pants
5. panta 1. līdz 9. punkts	5. panta 1. līdz 9. punkts
5. panta 10. punkta pirmais teikums	5. panta 10. punkta pirmā daļa
5. panta 10. punkta otrais un trešais teikums	5. panta 10. punkta otrā daļa
5. panta 11. un 12. punkts	5. panta 11. un 12. punkts
6. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums	6. panta 1. punkta pirmā daļa
6. panta 1. punkta trešais teikums	6. panta 1. punkta otrā daļa
6. panta 1. punkta ceturtais teikums	6. panta 1. punkta trešā daļa
6. panta 2. punkts	6. panta 2. punkts
6. panta 3. punkta pirmais teikums	6. panta 3. punkta pirmā daļa
6. panta 3. punkta otrais teikums	6. panta 3. punkta otrā daļa
6. panta 3. punkta trešais teikums	6. panta 3. punkta trešā daļa
6. panta 4. punkta pirmais teikums	6. panta 4. punkta pirmā daļa
6. panta 4. punkta otrais teikums	6. panta 4. punkta otrā daļa
6. panta 4. punkta trešais teikums	6. panta 4. punkta trešā daļa
6. panta 5. punkts	6. panta 5. punkts
6. panta 6. punkta pirmais teikums	6. panta 6. punkta pirmā daļa
6. panta 6. punkta otrais teikums	6. panta 6. punkta otrā daļa
6. panta 6. punkta trešais teikums	6. panta 6. punkta trešā daļa
6. panta 6. punkta ceturtais teikums	6. panta 6. punkta ceturtdā daļa
6. panta 7. punkta pirmais teikums	6. panta 7. punkta pirmā daļa
6. panta 7. punkta otrais teikums	6. panta 7. punkta otrā daļa
6. panta 8. un 9. punkts	6. panta 8. un 9. punkts
7. panta 1. punkta pirmais teikums	7. panta 1. punkta pirmā daļa
7. panta 1. punkta otrais teikums	7. panta 1. punkta otrā daļa
7. panta 2. līdz 5. punkts	7. panta 2. līdz 5. punkts
7. panta 7. punkts	7. panta 6. punkts
8. panta 1. punkta pirmais teikums	8. panta 1. punkta pirmā daļa
8. panta 1. punkta otrais teikums	8. panta 1. punkta otrā daļa
8. panta 1. punkta trešais teikums	8. panta 1. punkta trešā daļa

▼B

Regula (EK) Nr. 1225/2009	Šī regula
8. panta 2. punkta pirmais un otrais teikums	8. panta 2. punkta pirmā daļa
8. panta 2. punkta trešais un ceturtais teikums	8. panta 2. punkta otrā daļa
8. panta 2. punkta piektais teikums	8. panta 2. punkta trešā daļa
8. panta 3., 4. un 5. punkts	8. panta 3., 4. un 5. punkts
8. panta 6. punkta pirmais un otrais teikums	8. panta 6. punkta pirmā daļa
8. panta 6. punkta trešais teikums	8. panta 6. punkta otrā daļa
8. panta 7. un 8. punkts	8. panta 7. un 8. punkts
8. panta 9. punkta pirmā daļa	8. panta 9. punkta pirmā daļa
8. panta 9. punkta otrās daļas pirmais un otrais teikums	8. panta 9. punkta otrā daļa
8. panta 9. punkta otrās daļas trešais teikums	8. panta 9. punkta trešā daļa
8. panta 10. punkts	8. panta 10. punkts
9. panta 1., 2. un 3. punkts	9. panta 1., 2. un 3. punkts
9. panta 4. punkta pirmais teikums	9. panta 4. punkta pirmā daļa
9. panta 4. punkta otrais teikums	9. panta 4. punkta otrā daļa
9. panta 5. punkts	9. panta 5. punkts
9. panta 6. punkta pirmais teikums	9. panta 6. punkta pirmā daļa
9. panta 6. punkta otrais teikums	9. panta 6. punkta otrā daļa
9. panta 6. punkta trešais teikums	9. panta 6. punkta trešā daļa
10. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
10. panta 2. punkta pirmais teikums	10. panta 2. punkta pirmā daļa
10. panta 2. punkta otrais un trešais teikums	10. panta 2. punkta otrā daļa
10. panta 3. punkts	10. panta 3. punkts
10. panta 4. punkta ievadvārdi	10. panta 4. punkta ievadvārdi un a) un b) apakšpunkti
10. panta 4. punkta a) apakšpunkts	10. panta 4. punkta c) apakšpunkts
10. panta 4. punkta b) apakšpunkts	10. panta 4. punkta d) apakšpunkts
10. panta 5. punkts	10. panta 5. punkts
11. panta 1. līdz 4. punkts	11. panta 1. līdz 4. punkts
11. panta 5. punkta pirmās daļas pirmais teikums	11. panta 5. punkta pirmās daļa
11. panta 5. punkta pirmās daļas otrais un trešais teikums	11. panta 5. punkta otrā daļa
11. panta 5. punkta pirmās daļas ceturtais teikums	11. panta 5. punkta trešā daļa
11. panta 5. punkta pirmās daļas piektais teikums	11. panta 5. punkta ceturta daļa

▼B

Regula (EK) Nr. 1225/2009	Šī regula
11. panta 5. punkta otrā daļa	11. panta 5. punkta piektā daļa
11. panta 5. punkta trešā daļa	11. panta 5. punkta sestā daļa
11. panta 6. punkta pirmais, otrais un trešais teikums	11. panta 6. punkta pirmā daļa
11. panta 6. punkta ceturtais teikums	11. panta 6. punkta otrā daļa
11. panta 6. punkta piektais teikums	11. panta 6. punkta trešā daļa
11. panta 7. punkts	11. panta 7. punkts
11. panta 8. punkta pirmā, otrā un trešā daļa	11. panta 8. punkta pirmā, otrā un trešā daļa
11. panta 8. punkta ceturtais daļas pirmais un otrais teikums	11. panta 8. punkta ceturta daļa
11. panta 8. punkta ceturtais daļas trešais teikums	11. panta 8. punkta piektā daļa
11. panta 8. punkta ceturtais daļas ceturtais teikums	11. panta 8. punkta sestā daļa
11. panta 9. un 10. punkts	11. panta 9. un 10. punkts
12. pants	12. pants
13. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais teikums	13. panta 1. punkta pirmā daļa
13. panta 1. punkta pirmās daļas otrais teikums	13. panta 1. punkta otrā daļa
13. panta 1. punkta pirmās daļas trešais teikums	13. panta 1. punkta trešā daļa
13. panta 1. punkta otrā daļa	13. panta 1. punkta ceturta daļa
13. panta 2. un 3. punkts	13. panta 2. un 3. punkts
13. panta 4. punkta pirmās daļas pirmais teikums	13. panta 4. punkta pirmā daļa
13. panta 4. punkta pirmās daļas otrais teikums	13. panta 4. punkta otrā daļa
13. panta 4. punkta pirmās daļas trešais teikums	13. panta 4. punkta trešā daļa
13. panta 4. punkta pirmās daļas ceturtais teikums	13. panta 4. punkta ceturta daļa
13. panta 4. punkta otrā daļa	13. panta 4. punkta piektā daļa
13. panta 4. punkta trešā daļa	13. panta 4. punkta sestā daļa
13. panta 4. punkta ceturta daļa	13. panta 4. punkta septītā daļa
13. panta 5. punkts	13. panta 5. punkts
14. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums	14. panta 1. punkta pirmā daļa
14. panta 1. punkta trešais teikums	14. panta 1. punkta otrā daļa
14. panta 2. punkta pirmais teikums	14. panta 2. punkta pirmā daļa
14. panta 2. punkta otrais, trešais un ceturtais teikums	14. panta 2. punkta otrā daļa

▼B

Regula (EK) Nr. 1225/2009	Šī regula
14. panta 3. punkts	14. panta 3. punkts
14. panta 4. punkta pirmais un otrais teikums	14. panta 4. punkta pirmā daļa
14. panta 4. punkta trešais un ceturtais teikums	14. panta 4. punkta otrā daļa
14. panta 5., 6. un 7. punkts	14. panta 5., 6. un 7. punkts
15. un 16. pants	15. un 16. pants
17. panta 1., 2. un 3. punkts	17. panta 1., 2. un 3. punkts
17. panta 4. punkta pirmais teikums	17. panta 4. punkta pirmā daļa
17. panta 4. punkta otrais teikums	17. panta 4. punkta otrā daļa
18. panta 1. punkta pirmais teikums	18. panta 1. punkta pirmā daļa
18. panta 1. punkta otrais teikums	18. panta 1. punkta otrā daļa
18. panta 1. punkta trešais teikums	18. panta 1. punkta trešā daļa
18. panta 2. līdz 6. punkts	18. panta 2. līdz 6. punkts
19. panta 1. līdz 5. punkts	19. panta 1. līdz 5. punkts
19. panta 6. punkta pirmais teikums	19. panta 6. punkta pirmā daļa
19. panta 6. punkta otrais teikums	19. panta 6. punkta otrā daļa
20. panta 1., 2. un 3. punkts	20. panta 1., 2. un 3. punkts
20. panta 4. punkta pirmais, otrais un trešais teikums	20. panta 4. punkta pirmā daļa
20. panta 4. punkta ceturtais teikums	20. panta 4. punkta otrā daļa
20. panta 5. punkts	20. panta 5. punkts
21. un 22. pants	21. un 22. pants
22.a pants	23. pants
23. pants	24. pants
24. pants	25. pants
I pielikums	—
II pielikums	—
—	I pielikums
—	II pielikums